

POSTAL REGD.NO.PRAKASAM/16/2024-2026

REGD.NO. 37926/83

ESTABLISHED : 1983

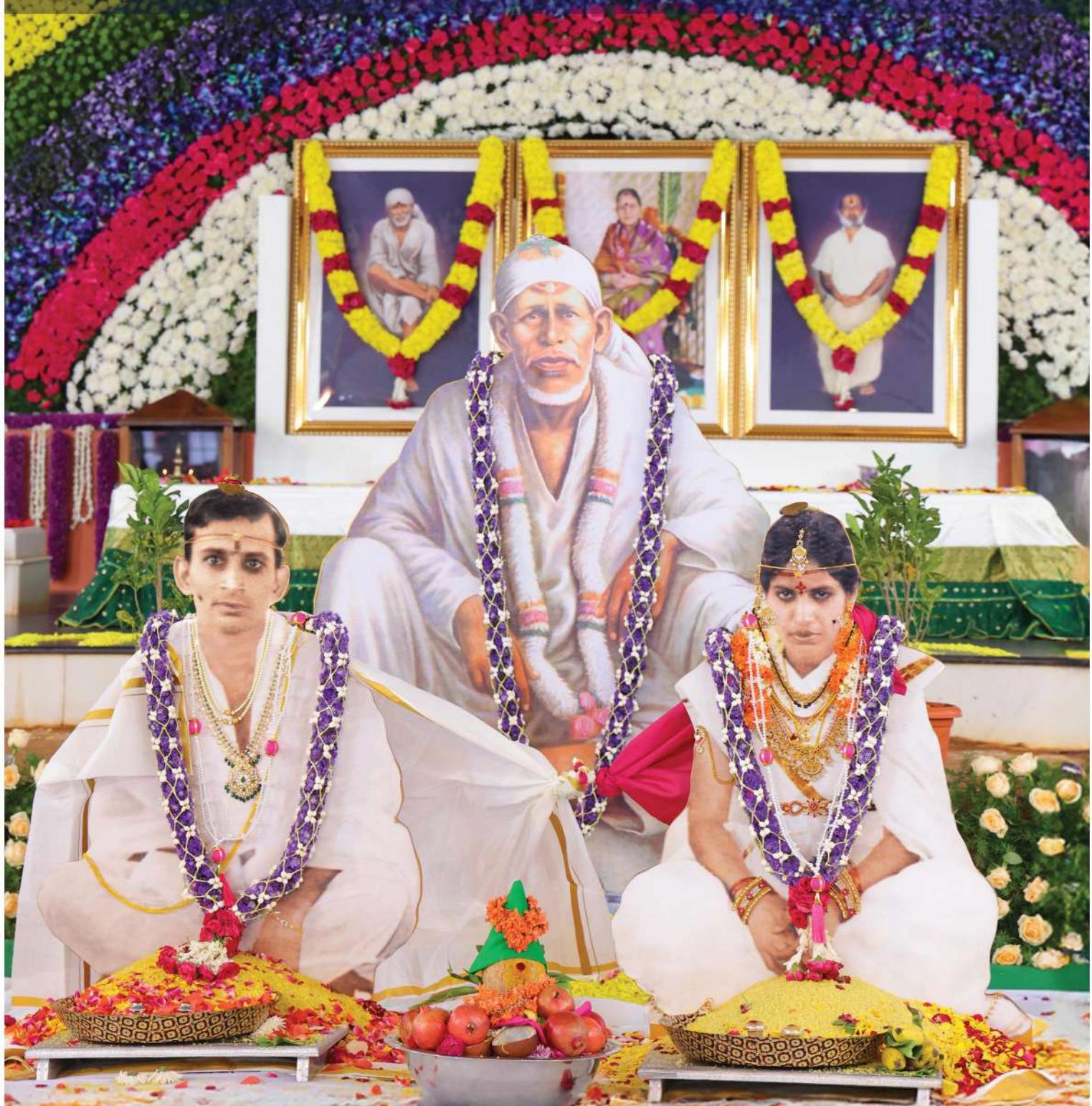
మార్చి 2025

వెల - ₹ 10.00

సాయంత్రణ

ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక మాహపత్రిక

సంపుటి: 42 సంచిక: 11

శీలా కళ్యాణ స్వర్ణరోత్సవ వేదుకలు

04 - 09, మార్చి 2025

పశవోమేకామస్స మృద్భతామ్.....

యజ్ఞశోమేకామస్స మృద్భతామ్.....

అంటూ జగత్ కళ్యాణం కోసం గురు దంపతులు తలంబ్రాలను ధలస్తస్య దృష్టం

శ్రీ సాయి అద్భుత సన్మిధే సకల సమస్యలకు తఱవులేని వ్యవస్థ

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ

మా సపుత్రికి జన్మించినది మొదలు మరణించే వరకూ ఈ మధ్య కాలంలో ఎన్ని బాధలో! ముఖ్యంగా తన ఆప్తుల రీగ మరణాదులూ - ఒక్కసారి తిండికీ, గుడ్డకూ నోచుకోని దాలిద్యము - ఇవి భలంచలేని బాధలు. జీవితంలో అనేక కష్టాలు ఎదురవుతాయి.

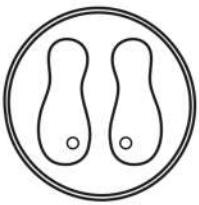
అన్నిటికంటే భలంపలేనిబి బాధ దుఃఖం. ఈ మహా మాయా ప్రపంచంలో బ్రతుకుతున్న మనకు ఎప్పుడో ఎందుకో తెలీని ఉపద్రవం హరాత్తుగా మీదకు వచ్చి పడుతుంది- ఏదో మాయరీగం పట్టుకొని వేభస్తుంది. ఎన్ని వైద్యాలు చేయించినా తగ్గదు. ఎన్ని సిస్టమ్స్ మార్చినా ఓ పట్టాన మందులవల్ల ఉపశమనం వుండదు. ఎలా ఆ స్తుతి నుండి బయటపడడం? ఆ స్తుతికంటే మరణమే మేలనిపిస్తుంది. మరణించడం మాత్రం మన చేతుల్లో వుండా ఏమన్నానా? ఇక ఇప్పుడెలా మార్గం? భలంపరాని బాధనుండి, తపననుండి విముక్తి ఎలా? ఈ బాధను ఎవరు తీరుస్తారు?

కుటుంబం - భార్య, పిల్లలు అంతా వున్నారు. డబ్బు కేమీ కొదువలేదు. ఏవో కల్లోలాలు వచ్చాయి హారాత్తుగా తన కత్యంత ప్రీతిపాత్రుడైన జిడ్డ కన్ను మూర్చాడు. ఆ తల్లి తండ్రి దుఃఖం వర్షనాతీతం. కడుపు లోంచి పెనవేసుకు వచ్చే ఉద్యేగం ఈ దుఃఖం తెచ్చి పెట్టిందవరు? ఈ దుఃఖం వైద్యుల వల్ల తీరేదా? మిత్రుల వల్ల తీరేదా?

సమాజంలోని అశాంతికి, అసంతృష్టికి చిహ్నం 'నేరం', సమాజంలోని దుఃఖానికి, బాధకూ చిహ్నాలు మందులు. సమాజంలోని కష్టాలకు చిహ్నాలు అప్పులు. జైష్టలోనూ, అసుపత్తులలోనూ కిక్కిలిసిన ప్రజాసీకాన్ని

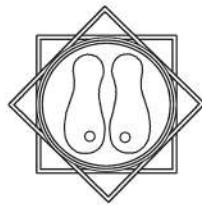

చూసే తెలుస్తుంది. ఎంతటి ఆసంతృష్టి ఎంతటి దుఃఖం వున్నాయో. ఈ రీగాల మందులబాలనుండి, ఈ కష్ట నష్టాల బాలనుండి, ఈ ఆప్తుల - దాలిద్యాలనుండి ఇంకా అనేక అభిదైవిక, అభిబౌతిక, ఆధ్యాత్మిక తాపాలనుండి బయటపడడం ఎలా? ఎలా? ఈ సమస్యల విష ప్రపంచంలో రక్షణ కోసం ఎటు పరిగెత్తాలి? ఎవరు ఆరుస్తారు? ఎవరు తీరుస్తారు?!

సాయిబాద్వాజ

ఆధ్యాత్మిక ప్రేజ్ఞనిక మాసపత్రిక

OFFICIAL ORGAN OF SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

సంపుటి:42

మార్చి - 2025

సంఖిక:11

**పీరమంగాజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజగారిచే స్థాపించబడిన ఏకైక ఏత్తిక,
మన "సాయిబాబా"**

పూజ్య గురు దంపతుల కళ్యాణ స్ఫోర్చ్‌లో వేడుకల సందర్భంగా ఈ సంచిక ప్రత్యేక సంచికగా
వెలువడింది. కావున స్థలాభావము వల్ల ఈ సంచికలో ధారావాహికలు ప్రచురించబడలేదు.
వచ్చే నెల నుండి యథావిధిగా కొనసాగించబడతాయి. - ఎడిటర్

విషయ సూచిక

01.	శ్రీ సాయి అద్భుత స్నిగ్ధ సకల సమస్యలకు తాపులేని వ్యవస్థ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	03
02.	జగత్కత్తులు	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	06
03.	సాధన	పూజ్య గురువులై శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ	08
04.	ఆచార్యులు	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	13
05.	మాతృదేవి స్తుతులు	శ్రీమతి భవాని	16
06.	లోక కళ్యాణ ఘడియ!	శ్రీమతి అడిదం వేదవతి	18
07.	పరిపూర్ణ	పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ	20
08.	మాతృదేవి స్నిగ్ధిలో బ్రహ్మసుభూతి మహాత్మవము!	శ్రీమతి టి. ఎద్వావతి	22
09.	ద్వారకామాయ అనుభవమండపము	శ్రీమతి జిక్కాల క్రిష్ణలేశ్వరి	24
10.	ఆచార్యుని అద్భుత లీలలు	శ్రీమతి రాజేశ్వరి	27

చిరునామా

Sri Manga Bharadwaja Trust,
Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar,
Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068
Phone No. +91 - 74160 41550
www.saibharadwaja.org

చీఫ్ ఎడిటర్: డా॥ ఆర్.ఎస్. శశిధర్, పిపోచ్. డి

చందా వివరములు

విడి ప్రతి : ₹ 10-00
సంపత్తుర చందా : ₹100-00

మానవాళిని పట్టి వేధిస్తున్న ఆశాంతి, దుఃఖమయి మూల సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం చూపించేదే ఆధ్యాత్మికత! అనేకమంచి బుధులు, అనేక మతాలకు మూల పురుషులైన ప్రవక్తలు ప్రవచించిన దుఃఖ విముక్తికి మార్గమే ఆధ్యాత్మికత! ఏ వర్గానికి చెందిన వారైతేనేమి? ఏ సిద్ధాంతాలు ఆచరిస్తున్న వారైతేనేమి? ఏ వ్యవస్థను నిల్చించడానికి కృషి చేస్తున్న వారైతేనేమి అందరూ కోరేచి దుఃఖంసుంచి, ఆశాంతి నుంచి విముక్తే! దీనికి ఆధ్యాత్మికత ఒక్కటే దాలిచూపుతుంచి!

ఇలా కాదు పద్ధతి, అన్ని సమస్యలూ ఒక్కటే పరిష్కారం చేసుకుంటూ రావాలి. ఈ భూమి, సంపదా ఏ ఒక్కటి కాదు. సుఖపడడానికి అందలికి సమాసావకాశాలుండాలి - సంపదనంతా సమంగా పంచుకోవాలి దీనితో దాలిద్యం తీలపోతుంచి అందరూ లేమి అనేచి లేకుండా సుఖంగా వుండిచు - అని చక్కని ఆర్థిక వ్యవస్థ ఏర్పరచారు.

అప్పుడు మాత్రం వ్యవస్థ కళ్ళగస్పి అందలికి చెందాల్సిన సంపదను అక్కమయుగా సాంతం చేసుకునే వాలి బుద్ధులు ఎవరు మార్గగలరు? శ్రీ రాములవారు చెప్పినట్లు, ఈ సంపదలూ, రాజ్యభోగాలూ యావత్తు నాకు కించిత్తు గూడా అనందాన్ని కలిగించడం లేదనే వాలి మాటేమిటి? డబ్బుకు కొరతలేని తల్లిదండ్రులకు కొడుకు చనిపోయినపుడు కలిగే తీరని దుఃఖం బాధ ఎవరు తీర్చేచి?

రోగాలు రొప్పులూ తగ్గించడానికి, మృత్యువు నెదుర్కొడానికి ఎన్నో చక్కని ఆస్పత్రుల నేర్పరచుకొన్నా, యిప్పటి మందులవల్ల లొంగని అనేక కొత్త రోగాలు, ప్రకృతి భిభత్తాల వల్ల, భోపాల్ గ్యాన్ లీకేజీ వంటి ఉపద్రవాల నించి ఏ ఆసుపత్రులు రక్కిస్తున్నాయి?

మానవాళిని పట్టి వేధిస్తున్న సమస్యలకు పరిష్కారం ప్రజాస్వామ్యం ద్వారా మాత్రమే ఏర్పడుతుందని కొందరు, కాదు ఫీటికి పరిష్కారం నోషలిజింలో వుందని కొందరూ, కాదు కమ్యూనిజిమే దీనికి మార్గమని కొందరూ! అనశిలా కాదు, ఈ నాన్సుడు బేరాలు అసలీ సమాజానికి పనికిరావు - అడ్డు వచ్చే వాలిని మట్టబెట్టి కొత్త సమాజం నిల్చిస్తామని మరికొందరు.

ఇట్లాకాదు - ఇప్పుడు మన మతంలో వున్న కుళ్ళను కడిగేసి అసలైన మతాన్ని ఆచరిస్తే అందరూ శాంతి సుఖాలతో వుంచారని కొందరూ! ఈ సమస్యలకు జీసనే

సమాధానం చెప్పారని కొందరు, మహామృదుల వారని మరికొందరు - నానక్ మార్గం సలయైనదని మరికొందరూ!

తమకు, ఇతరులకు సుఖశాంతులు ఏర్పరచే ప్రయత్నం చేయడానికి ఒక సిద్ధాంతాన్ని నమ్మి కృషి చేస్తున్న వ్యక్తులు 'మా మార్గం సలయైనదంటే, 'మా మార్గం పరియైనదని', ఇతర మార్గాలస్నీ తమ లక్ష్య సాధనకు అడ్డని తలచే వాలిమధ్య కక్ష్యలూ, కార్పూణ్యలూ, దౌర్జన్యలూ - బీటి మధ్య నలిగే వాలికి సమాజంలో వున్న దుఃఖానికి, ఉన్న కష్టానికి తోడు ఇంకొంచెం దుఃఖం కలుగుతోంది. మంచి కోసం తాపత్తయపడే వివిధ వ్యవస్థల మధ్య సామరస్యం కొరవైందనే కొత్త ఆవేదన ఒకటి సమాజాన్ని వేధిస్తోంది. అందరూ తమ, ఇతరుల దుఃఖాన్ని తొలగించాలని ప్రయత్నించేవారే! ఎంతటి చిత్ర శుద్ధి, తోటి సమాజంపై ఎంతటి జాలి, కరుణ లేకపోతే అన్ని సిద్ధాంతాలను నమ్మిన వ్యక్తులూ సామాజిక సుఖశాంతుల కోసం తమ జీవితాలనే వెచ్చిస్తారు! మరి ఏ మార్గం సలయైనది? దీనికి పరిష్కారం ఎలా?

ఈసిద్ధాంతాల, మతాల, వ్యవస్థల, నిర్మాణాల, వైషమ్యాల గందరగోళాల నించి మానవాళిని ఉద్ధరించడానికా అన్నట్లు అవతలించారు సాయి! అంధకార బంధురమైన నిద్రనుండి ఉదయాన్నే వచ్చి వెలుగులోకి పడవేనే మెలకువలాగా అవతలించారు సాయి.

60 సంవత్సరాలు మనమధ్య నివసించిన సాయి ఎప్పుడూ ప్రశాంత వదనులై, ఏ సుఖాన్ని కోరక నిత్యత్తులై వుండేవారు. అంతులేని విచారంతో ఒక్కతోచక ఆయనను దఱించినవారు సంతోషంతో తిలిగి వెళ్ళేవారు. అక్కడికి వెళ్ళిన భక్తులకు శిలిడీ సాక్షాత్తూ భూలోక వైకుంరంలా తోచేది. అక్కడికి చేలన తక్షణమే తమకెట్టి ఆపదా కలుగజాలదన్న దైర్యం కలిగేచి! ఆయన చెంత ఎప్పుడు కూర్చున్న శాలీరక బాధలేగాక, ప్రాపంచిక ఆందోళనలన్ని మట్టుమాయమయ్యాచి. ఆయన అధ్యాత సన్మిధే సకల సమస్యలకూ తావులేని వ్యవస్థ! ఆయన స్వరణ సకల చింతలనూ దూరం చేసే పరిష్కారం!! ఆయన సూక్తలు మానవాళి సమస్యలకు మార్గం చూపే సిద్ధాంతం!!! ఆయన సూక్తులనాచలించి మన హృదయాలలో ఆయనను విరంతరం స్వలించి విశ్వమంతటా ఆయన సన్మిధిగా చేసుకుండాం! సాయి సన్మిధిలో చేరుదాం!! ●

జగత్కుర్చరణ

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

మాం బ్లి వె తేటి - యావత్స్తుపంచానికి విశిష్టమైన రోజు. ఆ రోజు దత్తావతార సాంప్రదాయంలోని ఒక వినూత్తు అధ్యాయానికి నాంచి వాక్యం అయింది. అనాచిగా వున్న దత్తావతార చలత్తకే ఒక కొత్త మలుపు. అదేమిటంటే దత్తావతారానికి గృహస్తాత్మమ ఆవిష్కారం ఆ రోజునే జరిగింది. ఇదివరకటి దత్తావతారాలన్నీ ఎక్కువ భాగం అవధూత సాంప్రదాయానికి, సాయ్యాస్తాత్మమధర్మానికి, ఆజన్మబ్రహ్మచర్యానికి ప్రాంగ్నయత కలిగివున్నాయి. వారి బోధలు అందరికీ వర్తించినా, వారి బాహ్య ప్రవర్తన పైన చెప్పిన సాంప్రదాయాలనుసరించే వుంది. శ్రీ పాదుడు, శ్రీగురుడు, శ్రీ మాణిక్య ప్రభు, శ్రీ స్వామి సమర్థ - పీరందరూ పై చెప్పిన సాంప్రదాయాలలో ఏదో ఒకదానికి చెందిన వారిగా పామరులైన మనకు కనిపిస్తారు.

పరిపూర్ణ దత్తావతారంగా మహాత్ములందరిచేతా కీల్చించబడిన శ్రీ సాయిబాబా కూడా ఫకీరుగా మనకు కనిపించారు. అయితే ఆయన బోధలు అందరికీ వర్తించేవి. పరిపూర్ణ మానవత్వాన్ని మన మనసులలో నెలకొల్పి, ఆపైన సద్గురువుగా పరమపదానికి చేయిపట్టి నడిపించే మార్గదర్శకాలు ఆయన బోధలు. తామరతంపరగా మొలుస్తున్న కపట గురువుల కలుషిత మత సాంప్రదాయాల బాటినుండి మానవాళిని రక్షించి నిత్యసత్యుడై సద్గురువై నిలిచిన అపూర్వ దత్తావతారమే శ్రీ సాయినాథుడు. ఆయన తత్త్వాన్ని అర్థంచేసుకుని ఆకళింపు చేసుకోనిదే మానవాళికి ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతి అసాధ్యమనే చెప్పాలి.

బాబా తమ సమాధి అనంతరం కూడా పరిపూర్ణ సద్గురువుగా కొనసాగుతూనే వున్నారు. అయితే ఆయనను

ఆశ్రయించి నేపించడమేలా?

దానికి సమాధానమే శ్రీ అలమేలుమంగా సమేత భరద్వాజుల ఆవిర్మాపం. ఆ శుభదినమే మాల్చి వె తేటి.

నిత్యజీవితంలోని ధర్మాధర్మాల విచక్షణ కూడా సాయ్యాస్తాత్మమధర్మాల గందరగోళంలో పడి క్షీణించిపోతున్న నేటి సమాజానికి ధర్మబద్ధమైన గృహస్తా జీవితమే ఆచరణను కరతలామలకంగా చూపించే అరుదైన దత్తావతరణం అది. సాయినాథుని ఎలా నేపించాలో, ఆయన బోధలను ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో, వాటిని ఆచరణలోకి ఎలా విచక్షణతో తెచ్చుకోవాలో ఆయన జీవిత విధానాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకుని నేటి జీవితపు పరిస్థితులకు ఎలా అస్వయించుకోవాలో అర్థం కావాలంటే పూజ్యశ్రీ అమృగారు, పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగార్ల జీవితాల్చి తరచి చూడాల్చిందే. సాయినాథుని నుంచి సంపూర్ణ సంరక్షణ, అపారమైన కరుణ ఎలా లభస్తుందో తెలుసుకోవాలంటే వారి జీవితాలే నిలువెత్తు ఉదాహరణ. వ్యక్తిగతంగా స్త్రీ పురుషులు వారి వారి జీవితాలను ఎలా మలచుకోవాలో, ఎలా ఆధ్యాత్మికత ద్వారా, సద్గురుసేవ ద్వారా పరిపూర్ణం చేసుకోవాలో, తద్వారా సమాజాన్ని చూసి భయపడే పిలికివాళ్లా కాక, దైర్ఘ్య సాహసాలతో జీవితాన్ని నిర్మితిగా గడపాలో తెలియాలంటే వారి జీవిత శరత్తలు, సన్మిలితుల అనుభవాలూ మనకు ఉపకరణాలు. మన జీవితంలో సంభవించే సంఘటనలు, పరిచయాలు, వస్తు సామగ్రి - బీటి పట్ల మన దృక్పథం ఎలా వుండాలో, మన కాలాన్ని ఎలా సద్గునియోగ పరచుకోవాలో సత్యాంగత్యాన్ని నిరంతరం ఎలా అనుష్టుంచాలో, దినచర్యంతా సాయిపరంగా మన ఇతర బాధ్యతలను విస్మరించకుండానే ఎలా మలచుకోవాలో

వారి జీవితాలనుండి నేర్చుకోవచ్చు. మన సంస్కృతి, సాంప్రదాయాల పట్ల, విద్య పట్ల, ఉపాధి పట్ల, కళల పట్ల మన అభిప్రాయాలు ఎలా వుంటే సంఘానికి శైయస్కరమో, నేటి జీవితాలను యాంత్రికంగా కాక, జీవన కళల్లో ఎలా నడుపుకోవాలి వారి జీవితాలను చూస్తే తెలుస్తుంది. ఇలా ఏ దృక్షథంలో చూసినా వారి జీవితాలు మనకు మార్గదర్శకాలే. జీవితంలో అన్ని అంశాలూ నిరంతర ఆత్మవికాసంవైపు మానవులను నడిపించే సాధనాలుగా మలచుకోవాలనీ, అందుకు ఆధ్యాత్మిక దృక్షథం మూలమనీ, సద్గురువుని నిష్ఠ ఓరిమిలతో సేవించి తలంచడమే వాటి లక్ష్యం కావాలనీ, లేకపోతే మానవుడు నిరంతరం అన్వేషించే అంతులేని శాంతి, ఆనందాలు అసాధ్యాలనీ ఈ దత్తావతారం మనకు ప్రబోధిస్తుంది.

సాయి తమను అన్యంగా సేవించినవాలని తమంతవారుగా చేస్తామని ప్రమాణం చేశారు. దానికి నిరూపణగా తానే అమృగారు మాస్టరుగార్ల రూపంలో తిలగి మనమధ్య జన్మించి ఉత్తమ శీఘ్రులుగా జీవించి మనకు మార్గదర్శకం అయ్యారు. తమ ప్రతిరూపాలుగా

పూజ్యుల్లే అమృగాలని పూజ్యుల్లే మాస్టరుగాలని మన మధ్య నిలిపారు. మాస్టరుగారు సమాధి చెంబిన తర్వాత కూడా నిత్యసత్కులై తమను సేవించినవాలని రక్షిస్తూనే వున్నారు. అమృగారు సశలీరంగా వుంటూ తమ దగ్గరకు వచ్చే అర్థులను, అర్థార్థులను, జిజ్ఞాసువులను ఐహికంగాను పారమార్థికంగానూ రక్షిస్తూ ఉధ్వరిస్తూ వున్నారు. సశలీరులైన సద్గురువును సేవించి తలంచేందుకు మానవాళికి అవకాశమిస్తూ వున్నారు.

అమృగారు, మాస్టరుగారు రెండు వేరువేరు దత్తావతారాలు కారు. ఒకే దత్తావతార కార్యంలోని రెండు పార్శ్వాలు. మానవాళికి మహితపరాలు. అందుకే వారి కళ్యాణం జగత్కుళ్యాణమే, దానికి కర్త, కర్తృత్వమూ శ్రీ సాయినాథుడే!!

శ్రీ సచ్చిదానంద సద్గురు అలివేలు మంగమ్మ సహిత భరద్వాజ మహారాజ్ కీ జై!

(మార్చి 2011 పత్రిక నుండి పునర్జీలితము)

(మార్చి 2022 సాయిబాబా మాసపత్రిక నుండి)

సాధన

పూజ్య గురువులై శ్రీ అలివేలు మంగమ్

దేవీనైనా సాధించడానికి చేసే ప్రయత్నాన్ని ‘సాధన’ అంటారు. అది మంచి కావచ్చు, చెడు కావచ్చు. లౌకికము కావచ్చు. పారమార్థికము కావచ్చు.

సాధారణంగా చాలామంది ‘ముక్తి’ కోసం చేసే ప్రయత్నాన్నే ‘సాధన’ అనుకుంటారు. కానీ లౌకికంగా గూడ ఏ పని సాధించాలన్నా కొణ్ణో గొప్పో సాధన అవసరం. మనం చేసే పనిని బట్టి దాని యొక్క సాధన అంత ఎక్కువగా గానీ, తక్కువగా గానీ వుంటుంది. సులభంగా గానీ, కష్టంగా గానీ వుంటుంది. లౌకికంగా గూడ గొప్ప పనులు చేసినవారంతా ఆ పనులు సాధించడానికి ఎంతో సాధన చేయవలసిందే. ఉదాహరణకు ఒక శాస్త్రవేత్త దేవినైనా నూతనమైనదానిని ఆవిష్కరింపజేయడానికి కలోర సాధన చేయవలసిందే. అలాగే సామాజికంగా కొత్త పరిణామం తేవాలంటే ఎంతో క్లిప్పుతరమైన సాధన అవసరం. ఇలా అన్ని విషయాలలోనూ తరతమ భేదాలతో సాధన చేయకుండా వుండడం సాధ్యపడదు.

అయితే ఆధ్యాత్మిక సాధన ప్రత్యేకమైనది, విశిష్టమైనది. అది మానవుని తత్త్వాన్ని గూర్చిన సాధన అవడం వల్ల అది ప్రత్యేక ఫలితాలను యిస్తుంది. భౌతికమైన వాటితో సంబంధంవున్నా, లేకపోయినా అది భౌతిక ప్రపంచానికి అతీతమైన స్థితిని కలుగజేస్తుంది. కనుక అది పూర్తి మానసికమైనది. భౌతికంగా మనం చేయలేని పనులను, లేక ఎంతో ఖర్చు, ప్రయత్నంతోగానీ చేయలేని పనులను

కేవలం మానసిక శక్తి తోనే చేయగలగడం దాని విశిష్టత. అనేక రకాలైన సాధనల ద్వారా అనేక విధాలైన శక్తులను సాధించవచ్చు.

అయితే ఏ విధమైన సాధనమైన ముక్తికోసం మాత్రమే నిర్దేశింపబడినవి. అందుకని ఆ సాధనామార్గంలో ఎంతటి అద్భుత శక్తులు వచ్చినా వాటిని లౌకిక ప్రయోజనాలకు వాడుకోకుండా సాధనలో ముందుకు సాగిపోవాలని పెద్దలు చెప్పారు.

ఏదైనా సాధించడానికి పట్టుదల కావాలి. అంటే ఏదైనా సాధించాలనుకుంటే గట్టి పట్టుదలతో కూడిన సాధన అవసరము. పట్టుదల లేనివాడు దేనినీ సాధించలేదు. కొందరు దేవినైనా సాధించాలని అనుకుంటారట గానీ దానిలో విష్ణులోస్తాయనే భయంతో ప్రారంభించనే ప్రారంభించరట. మరికొందరు ప్రారంభిస్తారు గానీ విష్ణులు కలుగగానే ఆపేస్తారట. మరి కొందరు ఎన్ని విష్ణులోచ్చినా భయపడక ఆ పనిని సాధించేవరకూ కొనసాగిస్తారట. వీరినే ధీరులు అంటారని పెద్దలు చెప్పారు.

బాబా తాము 12 సం॥ల పాటు కేవలం వేపాకులు మాత్రమే తీసుకుని జీవించామని చెప్పారు. దీనిని బట్టి ఆయన ఎటువంటి సాధన చేసారో మన ఊహకు అందదు.

అలాగే పూజ్య శ్రీ మాఘరుగారు ఎన్నో కలినతరమైన సాధనలు చేసారు. కానీ ఆయన ఎక్కుడో ముక్కు మూసుకుని చేయలేదు. బుధునివలె సర్వమూ త్యజించి

వెళ్లిపోయా చేయలేదు. తానున్న చోటనే వుంటూ, ఒక ప్రక్క విద్యనభ్యసిస్తూ, మరొక ప్రక్క గృహపచసరాలను చూసుకుంటూ సాధన చేసారు. పైగా తాము చేసే సాధన మరెవ్వరికి తెలియకుండా చేసారు. ఆయన సాధన చేస్తున్నట్టే ఇంట్లో వారికి గానీ, బయటివారికి గానీ ఎవ్వరికి తెలియదు.

“సాధన జీవితంలో ఒక భాగం అవడంగాదు. జీవితమే సాధన కావాలి” అని పూజ్యలీ మాష్టరుగారు చెప్పారు. అంటే మనం రోజు ఎంతో కొంత సమయాన్ని మాత్రమే సాధనకు ఉపయోగించుకుంటాము. అంటే భగవంతుని మీద ధ్యాన నిలపడానికి ప్రయత్నిస్తుంటాము. అప్పుడు సాధన మన జీవితంలో ఒక భాగమన్నమాట. అంటే జీవితం వేరు, సాధన వేరు అని మనం భావిస్తున్నామన్నమాట.

సాధనకు ఏవేహో ఆటంకాలు వస్తున్నాయని, అందుకని సాధన ఎంతగా చేయాలనుకున్నా చేయలేకపోతున్నామని కొందరు బాధపడుతుంటారు. అంటే వారికి ‘సాధన’ అనే దానిమీద సరియైన అవగాహన లేనట్లేనని చెప్పుకోవాలి. ‘సాధన’ అనేది ఒకచోట కూర్చుని చేసుకునేది మాత్రమేననో, లేక ఎక్కడిక్కునా వెళ్లి చేసుకునేది మాత్రమేననో అనుకుని దానికి ప్రత్యేక సమయం కావాలనుకోవడంవల్ల వచ్చే అవరోధం మాత్రమే అది. అందుకని ఈ పనివల్ల చేయలేకపోవడము, ఆ పరిస్థితివల్ల చేయలేకపోవడము - ఇలా ఎన్నో అవరోధాలు మనకు కనిపిస్తాయి. కానీ ‘సాధన’ అనేది పూర్తి మానసికమని గుర్తించాలి. ‘సాధన’ బాహ్యమైనది ఎప్పటికీ కాదు, మానసికమైనది మాత్రమే. అందుకని దానికి ఎట్టి అవరోధాలూ వుండవు - ఒక్కమనస్సు తప్ప. అంటే మనస్సుకు మనస్సే అవరోధమన్నమాట. కూర్చుని చేసే పూజ, జపము, ధ్యానము మొదలైనవన్నీ సాధనకు యింకా యింకా దోహదం చేయడానికి మాత్రమే ఉపయోగపడతాయి. అఖి చేస్తున్నప్పుడు మనస్సు అందులో నిమగ్నమవకపోతే వ్యర్థమే అవుతాయి. కనుక మనస్సును సాధనయందు నిలపడమే ప్రధాన కర్తవ్యము.

కనుక మనస్సును సాధనయందు నిలపడానికి ఏవీ ఆటంకం కావని గుర్తించాలి. కారణం, ఏపని చేస్తున్నా - మన మనస్సు దానిపని అది చేసుకుపోతూవుంటుంది.

అందుకని మనస్సుకు పనితో సంబంధం వుండవచ్చు, లేకపోవచ్చు. కారణం పనితో సంబంధం వున్నంతవరకే, మనస్సు దానిపైన పనిచేసి, ఇతర ఆలోచనల మీదకు అప్రయత్నంగానే పరిగెత్తుతుంది. కనుక పనితో సంబంధం లేని ఆట్టి ఇతర ఆలోచనలకు బదులు సాధనాపరమైన, ఆలోచనల మీద పెడితే చాలు. కాని మనస్సు చిత్రమైంది. ఇతర ఆలోచనల మీదకు వద్దన్నా పరుగెత్తుతుంది. కానీ సాధనాపరమైన ఆలోచనల మీదకు మళ్ళీద్దామంటే మొరాయిస్తుంది. అందుకని సాధనయందు ప్రీతి లేని మనస్సును సాధనయందు ప్రీతి కలిగేలా చేసే ప్రయత్నమే ఈ సాధన.

అందుకని సాధన చేయడానికి భగవంతుని మీద ప్రీతి వుండాలి. అంటే భగవంతుని యొక్క - బౌద్ధార్థాన్ని, ఆయన మనకు చేస్తున్నశ్రేయస్సునుగూర్చి ఆలోచిస్తూంటే ఆయన మీద మనకు ఇష్టం కలుగుతుంది. కనుక మనం ఆయనను గూర్చి ఎక్కువగా ఆలోచిస్తాము. ఇందుకు పూజ్యలీ మాష్టరుగారు ఒక ఉదాహరణ చెప్పేవారు : “వయస్సులో వున్న వారిరువురు ఒకరినొకరు ప్రేమించుకున్నారనుకుండాము. వారిరువురి ఆలోచనంతా నిరంతరమూ తాము ప్రేమించిన ప్రియుడి మీదనో, ప్రియురాలి మీదనో మాత్రమే తిరుగుతుంటుంది.

వీలైనంత సమయం వారితోనే ఎక్కువగా మాట్లాడాలనీ, వారితోనే గడపాలనీ చూస్తుంటారు. అందుకు అవకాశాల కోసం ప్రయత్నిస్తుంటారు. వారికి ఏ ఇతర సంభాషణలు, ఏ ఇతర వ్యాపకాలూ పట్టపు. సాధ్యమైనంత తక్కువ సమయాన్ని ఇతర విషయాల కోసం వెచ్చిస్తారు. ఏ ఇతర ఆలోచనలూ ఎక్కువగా వుండవు. తాను ప్రేమించిన వారిపై వుండే ఆలోచనలకు ఏ ఇతర ఆలోచనలూ అడ్డురావు. పైగా ఏవైనా యితరమైన వాటిని ఆలోచింపవలసి వచ్చినా, చేయవలసి వచ్చినా కోపము, చిరాకు వస్తాయి.

అట్లాగే భగవంతుని మీద ప్రేమ పెరిగిన కొద్ది, ఇతర ఆలోచనల మీద ధ్యాన తగ్గుతూ భగవంతుని మీద పెరుగుతూ పోతుంది. అప్పుడు వీలున్నప్పుడల్లా సాధనకు కూర్చోవాలనిపిస్తుంది. కూర్చోడం జరుగుతుంది. అలా కూర్చోడానికి వీలుపడకపోతే ఏ పని చేస్తున్నా భగవంతుని మీదే ధ్యాన వుంటుంది. కనుకనే భగవద్గితలో శ్రీకృష్ణుడు, “భక్తుడైనవాడు కూర్చున్నా, నిలుచున్నా, తింటున్నా, నడుస్తున్నా-ఇలా ఏ పని చేస్తున్నా నిరంతరమూ భగవంతుని ధ్యానలోనే వుంటాడు” అని చెప్పాడు. ఈ విధంగా ఆలోచిస్తే సాధనకు అంతరాయమైనదేది కనిపించదు.

అలాగాక కొన్ని పనులు మనసు పెట్టి మాత్రమే చేయవలసి వుంటుంది. ఉదాహరణకు ఉద్యోగము, చదువు మొదలైనవి. అప్పుడెలా? అంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారిలా చెప్పారు: “అప్పుడు పని ప్రారంభించే ముందు, మధ్యమధ్య విరామ సమయాలలోనూ, పని అయిపోయిన తర్వాత భగవంతుని స్మరించుకోవాలి. మధ్యమధ్యలో మనకు వచ్చే ఇతర అనవసరమైన ఆలోచనలకు బదులు బాబా పై ధ్యాన నిలుపుకోవాలి. పని ప్రారంభించబోయేముందు ‘బాబా ఈ నా కర్తవ్యాన్ని మీరు నాకిచ్చిన మీ సేవగా భావిస్తాను. నా కర్తవ్యాన్ని సక్రమంగా, ధర్మబద్ధంగా నిర్విర్మించేలా చేయి’ అని ప్రార్థించాలి. అలాగే పని ముగించేటప్పుడు గూడ బాబా స్వరణతో ముగించాలి. ఇలా చేస్తే మన సాధన అంతకంతకూ సులభతరమవుతుంది.

అంటేగాక మన సాధన వల్ల ఇతరులకెప్పుడూ ఎటువంటి ఆటంకము కలుగకూడదు. మన కర్తవ్యాన్నిప్పుడూ తప్పించుకోగూడదు. కొంతమంది

తాము చేసే సాధనలో అంటే భగవంతుని స్వరణలో అందరికి ఇబ్బంది కలిగిస్తూ వుంటారు. తాము భగవంతుని పూజలోనో, పారాయణలోనో వుంటాము, గనుక అత్యవసరమైనా సరే తమను ఇతరులు పలుకరించగూడదని, అవతలివారికి ఇబ్బంది అయినా సరే తాము కూర్చున్న చోటునుంచి తమను కదపగూడదని, ఎంత ముఖ్యమైన అవసరమైనా, తాము మాత్రమే చేయవలసిన పనులను గూడ తమకు చెప్పగూడదని, తాము మహాభక్తులము (లేక సాధకులము) గనుక తాము చేసే పనులకు ఎవ్వరూ అడ్డు చెప్పకూడదనీ ఆంక్షలు పెడతారు. అంటేగాదు, - ఇతరులు అన్నీ సకాలంలో సక్రమంగా తమకు సమకూర్చాలనీ తలుస్తారు. ఉదాహరణకు ఇంట్లోకి - అవసరమైన వస్తువులు గానీ, సరుకులుగానీ తాము తీసుకురాకపోయినప్పటికీ అవతలివారికి ఎక్కువ పనులున్నా లేక తీరిక లేకపోయానరే, వారే ఆ పనులను గూడ చేసి వీరికి సకాలంలో ఉపాహారము, భోజనమూ సిద్ధం చేయాలన్నమాట. ఇతరులు అందుకు అభ్యంతరం చెచితే - వారిపై విరుచుకుపడతారు. తామేదో గొప్పగా సాధన చేయాలనుకుంటుంటే అందరూ తమకు అడ్డువస్తున్నారని కోపగించుకుంటారు. ఇక్కడ ఒక విషయం మనం గమనించాలి. వారిలాగే ఇతరులుగూడ ప్రవర్తిస్తే ఎలా వుంటుందో ఆలోచిస్తే వారి ప్రవర్తన ఎంత అసమంజసమైనదో ఆర్థమవుతుంది.

ఇలా మన మనస్సు చిత్రవిచిత్రంగా ప్రకృదారులు పడుతుంటుంది. వీటిని జాగ్రత్తగా గమనించుకుంటూ మన సాధనను సరియైన మార్గంలో తీసుకువెళ్తుండాలి. అంటేగాక, నిర్మప్పంగా సాధన చేస్తున్నప్పటికీ సాధనలో కొంచెం పైకి ఎదగగానే సిద్ధులనే క్రూరమ్మగాల బారిన పదే ప్రమాదం పొంచి వుంటుంది. అందుకని సాధనలో అడుగడుగునా జాగ్రత్త వహిస్తూనే వుండాలి.

పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు ఒకసారిలా చెప్పారు: “మన సాధనకోసం ఎవరికి ఆంక్షలు పెట్టకూడదు. ఎవరినీ ఇబ్బంది పెట్టకూడదు. ఎవరికి మనవల్ల ఎటువంటి అసౌకర్యమూ, ఆటంకము కలుగకుండా చేసేదే నిజమైన సాధన. కొందరు తాము పూజ, - పారాయణ, ధ్యానము మొదలైనవి చేసుకుంటున్నప్పుడు ఇంట్లో ఎవ్వరూ పెద్దగా

మాట్లాడగూడదని, పసిపిల్లలు గూడ ఏడవగూడదనీ కోపగించుకుంటుంటారు. అంటే ఏమిటి అర్థం? ఏమాత్రం శబ్దమైనా, ఆటంకం వచ్చినా మన మనస్సు భగవంతుని మీద నిలవదన్నమాట. అంటే మన సాధన ‘తుమ్మితే ఊడిపోయే ముక్కు’ అన్నమాట. అటువంటి వాడికి సాధన ఏనాటికి జరుగదు. కారణం ఇంట్లో ఎవరు ఏ శబ్దం చేసినా, ఏమి జరిగినా వీరికి వాళ్ళను కోప్పడడంతోనే సరిపోతుంది. ఇక జపధ్యానాదులెక్కడ చేస్తారు? అందరినీ ఉరిమిరిమి చూడదము, అరవదముతోనే సరిపోతుంది. చివరకు అందరినీ తిట్టుకుంటూ సాధన నుంచి లేవడమే జరుగుతుంది. అంత ఏకాంతము కావాలనుకున్నవాళ్ళు బయటకు వెళ్ళి ఏకాంత ప్రదేశములో సాధన చేసుకోవాలి. ఇటువంటి వారికి అక్కడ గూడ పక్కల యొక్క, జంతువుల యొక్క అరుపులు ఆటంకమవుతాయి. కనుక ఎక్కడ వున్నా, ఎటువంటి పరిస్థితులలో వున్నా మన ధ్యాన భగవంతుని మీద నిలుపుకోవడానికి ప్రయత్నించాలి. అప్పుడు మన సాధనకు ఎట్టి ఆటంకాలు వుండవు. ఒకడు బాణాలు తయారు చేస్తున్నాడట. తన ముందుగా వెళ్ళున్న పెద్ద ఊరేగింపుగూడ అతని గుర్తింపులోకి రాలేదుట. అలాంటి ఏకాగ్రతకు ఎప్పుడూ ప్రయత్నిస్తానే వుండాలి. ఉదాహరణకు మనమొక నవల చదువుతున్నమనకోండి.

అప్పుడు ఇంట్లోని విషయాలేవీ మనకు ఆటంకం కావు. మరి పారాయణ చేస్తున్నప్పుడు అలా జరుగుతున్నదంటే మనకు పారాయణలో ఏకాగ్రత కుదరలేదన్నమాట. అందుకని ఏకాగ్రతకు ప్రయత్నించాలి.

కొందరు తాము సాధకులము గనుక తమ బాధ్యతలను తాము నిర్విర్తించనవసరం లేదని తలుస్తారు. సంసారంలో వున్నంతవరకూ మన బాధ్యతలను సక్రమంగా నిర్విర్తించవలసినదే. కారణం అది ధర్మం గనుక. ధర్మం తప్పిన సాధన సరియైన సాధనకాదు. సర్వమూ త్యజించి భిక్షతో మాత్రమే జీవించి సాధన చేసుకునేవారికి మాత్రమే ఏ బాధ్యతలూ వుండవు. కనుక మనం మన కర్తవ్యం నిర్విస్తానే సాధన కొనసాగించాలి.

మరికొందరు రోజులో కొంత సమయం మాత్రమే సాధనలో గడిపి, మిగతా సమయమంతా వ్యర్థ కాలక్షేపాలతో గడువుతూ, తామెంతో సాధన చేస్తున్నామని, మిగతా వాళ్ళు అజ్ఞానంతో కొట్టుకుపోతున్నారనీ తలుస్తుంటారు. అంటే అటువంటి వారిలో తామేదో గొప్ప అనే అహంకారం బలపడుతున్నదన్నమాట. నిజంగా సాధన చెయ్యాలనుకున్న వారెవ్వరూ తాము సాధన చేస్తున్నామని విఫ్ఱీగరు. ఎవరికి గొప్పగా చెప్పుకోరు. లక్ష్మిం మీద దృష్టిపున్నవాడికి సాధన చేస్తూ పోవడమే జరుగుతుంది గానీ అహంకరించడానికి, ఆలోచించడానికి సమయముండదు. ర్యాంకు రావాలని చదివేవాడు యింకాయింకా చదవాలనే అనుకుంటాడు గాని తాను అంతగా చదువుతున్నానని అహంకరిస్తాడా? గొప్పలు చెప్పుకుంటాడా? అలాగే ఇదీను. అసలు సాధనంతా అహంకార నిర్మాలనం కోసమే. నేను గొప్పగా సాధన చేస్తున్నాను అనుకునేవాడు లక్ష్మిం మీద కన్నా తన గొప్పల మీద కోరికగలవాడన్నమాట.

అసలు సాధన ఎందుకు చేయాలి? అంత కష్టపడి సాధన చేయడం అవసరమా? ఇప్పటిలాగా హాయిగా వుండవచ్చగదా! అని కొందరు ప్రశ్నించవచ్చు. నిజమే! అలా అనిపించబట్టే చాలామంది ఆధ్యాత్మికతవైపుకు, సాధనవైపుకూ కన్నెత్తి గూడ చూడరు. వాళ్ళకు ఆధ్యాత్మిక సాధన చేస్తే అన్ని వదులుకోవలసి వస్తుందని భయం. అందుకే ఆమడదూరం పారిపోతుంటారు. అయితే ‘హాయిగా

వుండవచ్చగా’ అని వారనుకున్నట్టు హాయిగా వుండడానికి సాధన అని వారికి తెలియదు. ఏవో కొన్ని కోరికలు, తీరినప్పుడో, కొన్ని పరిస్థితులు అనుకూలించినప్పుడో ‘హాయిగా వుండడం’ గాక, ఎప్పుడూ హాయిగా వుండే ప్రయత్నమే ఆధ్యాత్మిక సాధన అనివారికి తెలియదు.

అయితే ఆధ్యాత్మిక సాధన కష్టంకాదా? అంటే కష్టమేనని ఒప్పుకోక తప్పదు. కారణం ఆధ్యాత్మిక సాధన నాస్థేఘాట ను దున్నపోతుమీద దాటటం కంటే గూడ కష్టమని, శక్తిసంతా వినియోగించి కృషి చేస్తేనేగాని సాధ్యం కాదనీ బాబానే చెప్పారు. పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు గూడ యిలా అంటారు : “ఒక్క క్షణకాలం గూడ మన మనస్సును నిగ్రహించుకోవడం ఎంతో కష్టం” అని. ఆయన యింకా యిలా అంటారు : “ఆధ్యాత్మిక సాధన ఎంతో కష్టమే. అయినప్పటికీ సద్గురువును సేవిస్తే అది సులభమే అవుతుంది. అందునా సద్గురువులలో కోహినూర్ వంటివారయిన శిరిడి సాయినాథుని సేవిస్తే యింకా సులభమవుతుంది, కారణం ఆయన ఈ సకల చరాచర జగత్తంతా తమ రూపమేనని అనుభవాలనిస్తున్నారు. అందుకే సాధకునకు ఆటంకమయ్యే ఈ ప్రపంచం సాయిభక్తుని సాధనకు దోహదకారియై అతని సాధనను సులభతరం చేస్తుంది.”

ఎక్కడో ముక్కమూసుకుని చేసే సాధనగా గాకుండా పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు అంత సులభంగా సాధన ఎలా కొనసాగించవచ్చో అనేక విధాల మనకు బోధించారు. మన ఆలోచనలను సరియైన విధంగా సరిదిద్దుకుంటే మన ప్రవర్తన అదే మారిపోతుండని, మన ప్రవర్తనను సరిగా మలచుకోవడమే సాధనలో అతిముఖ్యమైన అంశమని ఆయన చెప్పేవారు. మన ఆలోచనలు, ప్రవర్తన సరిగా లేకుండా బాబాను ఏవిధంగా సేవించినా అది సరియైన సాధన కాజాలదని ఆయన చెప్పేవారు. అంతేగాక మన ప్రవర్తనను మలచుకోవడం మన చేతిలోనే వుంటుంది గనుక సాధనకు ఆటంకమేముంటుంది? అనేవారాయన.

పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు యింకా యిలా చెప్పారు: “సాధనకు గమ్యమేమిటి? పరమాత్మను చేరుకోవడం. అంటే బాబాను చేరుకోవడం. అందుకు సాధన చాలా

కష్టమని చాలామంది అనుకుంటారు. సాధనకు బాబా స్వరణకు మించిన సులభతరమైన సాధన మరొకటి లేదు. కారణం బాబా మనకు ఎంతో దగ్గరగా వుంటారు. పిలిస్తే పలుకుతారు. తలిస్తే మన చెంతనుంటారు. ఆయన ఎంతటి దయామయులో ఆయన లీలలను చూస్తే తెలుస్తుంది. తన దుష్పర్మను పది జన్మలలో అనుభవింపజేయమని ప్రార్థించిన భక్తుని కర్మను తక్షణమే ప్రక్షాళన చేసారు బాబా. మరొకరిని మృత్యువునుంచే కాపాదారు. ఇలా బాబా ఎన్నో లీలలు చేసారు. ఇప్పటికీ చేస్తున్నారు గూడ. ఇది ఆయనను స్వరించేవారందరికీ అనుభవమే. ఆయన మన లౌకిక కోరికలు తీరుస్తూనే తగురీతిన మన ప్రపృత్తులను గూడ సంస్కరిస్తారు. కనుక ఆయనవద్ద మనకు ఇహము, పరమూ గూడ దక్కుతాయి. దానికి మనం చేయవలసిందల్లా ఒక్కటే. ఆయన చేసిన అద్భుత లీలలను ఎప్పుడూ స్వరించుకుంటూ వుండాలి. అంతేగాక ఇతరులకు కలిగిన అనుభవాలను, మనకు కలిగిన అనుభవాలను, ఆయన శరీరంతో చేసిన అద్భుత లీలలను ఇతరులతో గూడ చెబుతూ వుండాలి. మనింట్లో పసివిడ్డ వుంటే ఆ బిడ్డ గురించి ఎంతెంతగా చెప్పుకుంటుంటామో అలాగే బాబా లీలలను గూర్చి చెప్పుకుంటుంటే, బాబా మీద ప్రీతి యింకా యింకా పెరుగుతుంది. ఆయన పట్ల ప్రీతి పెరిగిన కొద్దీ స్వరణ పెరుగుతుంది. అలా జరగడం వల్ల ఎంతో కష్టమనిపించే సాధన సులభతరమవుతుంది. ఇతరులతో చెప్పుకొనడం వల్ల మరొక సొలభ్యము గూడ వున్నది. వారికి గూడ సత్యంగమై వారికి గూడ బాబా స్వరణ జరుగుతుంది.

పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారు చెప్పిన వాటిని మననం చేసుకుంటూ, మన ఆలోచనలను, ప్రవర్తనను మలచుకుంటూ పోతుంటే మనకు సాధన సులభతరమవుతుందని వేరే చెప్పుకోనవసరం లేదు. కనుక ఈ కృతజ్ఞతా మహాత్మవ సందర్భంగా పైన చెప్పుకున్న బలహీనతలు మనలో వున్నాయో లేదో నిశితంగా పరిశీలించుకుని సాధనను సరియైన విధంగా చేసుకోవడానికి ప్రయత్నించాము. అందుకు ఆశీస్తులందించమని పూజ్యశ్రీ మాప్సరుగారిని, శ్రీ సాయిబాబాను మనసారా ప్రార్థించాము.

ఆచార్యులు

శ్రీమతి అడిదం వేదవతి

“ఎవరు నాశిష్యులనేడి? అటువంటివాడు నాకు ఒక్కడూ కనిపించలేదు!” అన్నారు సాయి. అంటే సాయి అంతటి సద్గురువు లభించినప్పటికే ఆయనను సరైన విధంగా సేవించి తరించగల సమర్థులైన శిష్యులు ఆయనకు ఒక్కరు కూడా దొరకలేదని సాయి చెప్పారు. అటువంటి సమర్థ సద్గురువైన సాయి పూజ్యులీ మాస్టరుగారు గురుచరిత్ర పారాయణ పూజ్యాచేసిన రోజు రాత్రి కలలో దర్శనమిచ్చారు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారు స్వప్నంలోనే ఆయనకు సాష్టోంగ నమస్కారం చేశారు. బాబా పూజ్యులీ మాస్టరుగారిని ప్రేమతో కౌగిలించుకొన్నారు. మాస్టరుగారి వీపునూ, తలనూ ప్రేమతో నిమురుతూ, “నీకు గురువు దొరకలేదని బాధపడతావెందుకు? నేనున్నాను!” అని మూడుసార్లు చెప్పారు. ఎట్టకేలకు బాబాకు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు ఉత్తమ శిష్యులుగా లభించారన్న మాట! ఈ విషయం స్వరిస్తే గాని మాస్టరుగారి ఔన్నత్యం మనకు అర్థంకాదు.

ఉత్తమ శిష్యుడు తమ సద్గురువునే సదా స్వరిస్తూ, కీర్తిస్తూ, ఆయన ఆజ్ఞనే వేదంగా భావిస్తూ, ఆయన మార్గంలో జీవితం గడిపి, చివరకు తానే ఆయనగా మారిపోతాడు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారి విషయంలో అదే జరిగింది. అయితే సత్యాన్వేషణ రూపంలో ఆయన సాధనంతా సాగి తానే బాబా ఆయన క్షణంలో అవతారకార్యంగా రూపొంది ఉత్తమ శిష్యుడనే అవతారమెత్తారాయన. ఈ విషయం మాస్టరుగారికి సమకాలీనులైన వివిధ మహాత్మల మాటల

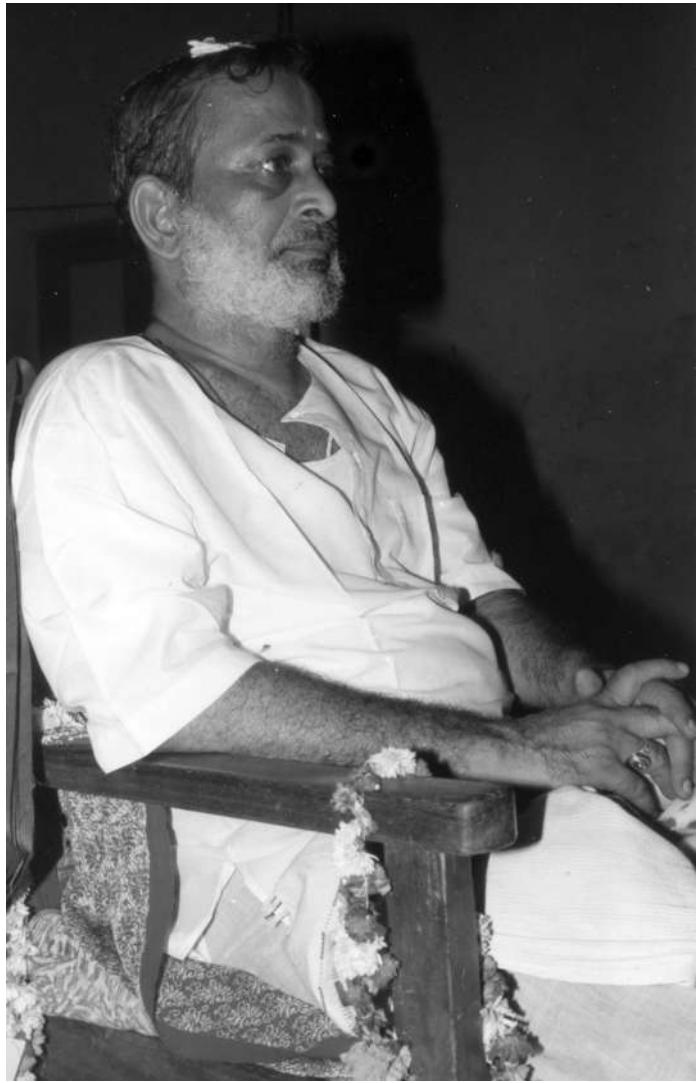
ద్వారా ప్రకటమౌతుంది. పూజ్యులీ మాస్టరుగారికి బాబా స్వప్న దర్శన మివ్వకమునుపే శ్రీ గుళవణీ మహారాజ్ ఆయనను చూడగానే, “ఓ సాయిబాబా కా బేటూ” అన్నారు.

అవధూత శ్రీ చివటం అమ్మ పూజ్యులీ మాస్టరుగారిని మొదటిసారి చూడగానే పరుగున వచ్చి ఆయనకు సాష్టోంగపడి నమస్కరించారు. ‘శ్రీ రామిరెడ్డి తాతగారు’ అనే గొప్ప అవధూత పూజ్యులీ మాస్టరుగారు సాక్షాత్తూ దత్తాత్రేయ స్వామియని స్పష్టంగా చెప్పారు. కాళహస్తిలో నివసించిన అవధూత అయిన శ్రీ వేణుగోపాల స్వామి మాస్టరుగారు సాక్షాత్తూ భగవంతుడేనని చెప్పారు. మాలిక బాబా ఆయన సాక్షాత్తూ సాయినాథుడేనని చెప్పారు. ‘సుధీంద్రబాబు’ గారు అనే గొప్ప మహాత్ముడు, ‘భరద్వాజ మాస్టరుగారా! ఆయన నా దర్శనానికి రాదలచడమేమిటి? నేనే ఆయన దర్శనానికి వస్తాను. ఈ కాలానికి ఎదురీదు తున్నారాయన. ఆయన ‘ఆచార్య’ పదవికి అర్పులు!” అన్నారు ఇంకెండరో మహాత్ములు పూజ్యులీ మాస్టరుగారి దర్శనానికి తపించేవారు. ఆయనపై ప్రశంసల వర్ణం కురిపించేవారు.

పూజ్యులీ మాస్టరుగారు సాక్షాత్తూ దత్తాత్రేయులేననే విషయం సుస్పష్టం. అయితే దత్తస్వామి మాస్టరుగారి రూపంలో ఎందుకు అవతరించినట్లు? ‘ఆయా దేశకాల పరిస్థితులనుసరించి ధర్మస్థాపనకై దత్తస్వామి అవతరిస్తూ వుంటారు. తన ప్రభావం చేత అనేకులను సన్మానిస్తూ వుంటారు. ఆయన దత్తస్వామి వృత్తాంతం తెలుపుతుంది. కనుక నేటి మన దేశకాల పరిస్థితులలోని

సమస్యలకు సమాధానంగా మాస్టరుగారు అవతరించారన్నది నుస్పట్టం. ఈనాటి మన దేశకాల పరిస్థితులలో మన జీవిత సమస్యలన్నింటికీ సమాధానంగా బాబా అవతరించారని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు స్పష్టం చేశారు. అంటే బాబా బోధలకు ఆచరణ రూపం మాస్టరుగారు. మన నిత్యజీవితంలో అడుగడుగునొ మనం బాబా మార్గంలో అంటే ధర్మమార్గంలో నడవడమెలాగో తమ జీవితంలో మాస్టరుగారు ఆచరించి చూపారు. బోధించారు. ఘకీర్ధన బాబాలా గాక, మనలాగే సంఘంలోని ఒక బ్రహ్మచారిగా, గృహస్థగా వుంటునే మనం ఎదుర్కొనే ప్రపంచంలోనే తరించడమెలాగో మనకు మార్గం చూపించారు.

మాస్టరుగారి బోధలను, జీవితాన్ని, ఆయన అవతారకార్యాన్ని స్ఫూర్థాలంగా ఇలా చెప్పుకోవచ్చు. ‘ఉన్నదానితో

అసంతృప్తి, లేనిదేనికోసమో తపన’ ఇదే మానవ జీవిత సారం. ఈ అశాంతి నుంచి, అసంతృప్తి నుంచి మానవ ప్రయత్నం ప్రారంభమౌతుంది. అంతులేని తృప్తి, శాంతులు తప్పకుండా లభిస్తాయనే అశతో మానవుడు తన జీవితమంతా శ్రమిస్తూ, ప్రయత్నిస్తూ వుంటాడు. అంటే అతనికి అంతులేని తరగిని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలు కలిగిన జీవితం కావాలన్నమాట! అయితే వాటిని ఎలా పొందాలో తెలియకుండా ప్రయత్నించడం వల్ల మానవునికి సామాన్యంగా శ్రమే మిగులుతుంది, ఘలితం లభించదు. అంటే తనకు కావలసిన హాయైన జీవితం లభించదు. మరి అటువంటి అంతులేని తృప్తి, శాంతులు కలిగిన జీవితం కావాలంటే ఏమి చేయాలి?

ప్రకృతిలో భాగమైన మానవుడు సృష్టి లోని ఇతర జడ జీవరాశిలాగా ప్రకృతి సూత్రాలకు లోబడి జీవిస్తే సమస్య లేదు. అప్పుడు తృప్తి, శాంతులతో కూడిన జీవితం అతని స్వంతవోతుంది. ఎందుకంటే తాను ప్రకృతికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించడు గనుక! కానీ భావస్వాతంత్యోం కలిగిన ఏకైక జీవి అయిన మానవుడు తాను ప్రకృతికంటే వేరసుకొంటాడు. ప్రకృతినే శాసించి తనకు అనుగుణంగా మార్చుకోచూస్తాడు. కానీ అతని దేహము, మనస్సు ప్రకృతి సూత్రాలకు లోబడి తయారైనవే, ప్రవర్తించవలసినవే. కానీ భావస్వాతంత్యోం కారణంచేత మానవుడు అందుకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తించేందుకు ప్రయత్నించి తనకంటే ఎన్నోరెట్లు శక్తివంతమైన ప్రకృతి సూత్రాలనుసరించి ఘలితాలు పొందుతాడు. ప్రకృతినుసరించి ప్రవర్తించిన విషయాలలో నుభాన్ని, ప్రకృతికి విరుద్ధంగా ప్రవర్తించిన విషయాలలో దుఃఖాన్ని పొందుతాడు. వీటినే పుణ్య పాపాలంటారు. వీటివల్ల అతనికి లభించేది జీవితంలో పొంగు కృంగులేగాని స్థిరమైన, అంతులేని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలు కావు.

మరి మనకు అంతులేని తృప్తి, శాంతి, ఆనందాలు హాయైన జీవితం కావాలంటే ఏమి చేయాలి? అలా జీవిస్తున్నవారు, జీవించినవారు ఎవరైనా వున్నారా లేదా అని అన్నేపీంచాలి. అటువంటివారు మనకు లభించినప్పుడు అటువంటి హాయైన జీవితం

వారికెలా సాధ్యమైందో వారినడిగి తెలుసుకొని వారి మాగ్గదర్శకత్వంలో శిక్షణ పొంది అటువంటి స్థితిని పొందాలి. అటువంటి వారే మహాత్ములు, సద్గురువులు, వీరంతా చెప్పినదేమిటి?

మానవుడు సంఘజీవి కనుక తన చుట్టూవున్నవారు తనకు శ్రేయస్సు కలిగిస్తూ తనతో సహాజీవనం చేయాలని ఆకాంక్షిస్తాడు. అలా వుంటేనే తనకు హోయైన జీవితం లభిస్తుందని అతనికి తెలుసు. కానీ చిత్రమేమిటంటే ప్రతి ఒక్క మానవుడికి హోలికంగా అలానే అనిపిస్తుంది. కనుక అదే అతని అవసరం. కనుక పరస్పరం అలా శ్రేయస్సు కలిగించుకుంటూ జీవిస్తేనే హోయైన జీవితం సాధ్యం. సాటి మానవుల పట్ల మాత్రమేగాక ప్రకృతికి- మానవునికి కూడా ఇదే వర్తిస్తుంది. ప్రకృతికి శ్రేయస్సు కలిగిస్తూ, తాను శ్రేయస్సు పొందుతూ, సాటి మానవులకు శ్రేయస్సు కలిగిస్తూ, శ్రేయస్సు పొందుతూ వుంటేనే అంతులేని తృప్తి, శాంతులు కలిగిన జీవితం సాధ్యమన్నమాట! ఇదే సృష్టినంతటినీ పాలిస్తున్న ధర్మసూత్రం. క్షణ క్షణమూర్ఖుడు నూత్రాన్ని ఆచరణలో పెట్టుకుంటూ వెళ్ళే జీవితాన్నే ‘ధర్మబద్ధమైన జీవితం’ అంటారు.

అట్టి ధర్మబద్ధమైన జీవితం గడపాలంటే మన నిత్యజీవితంలో ఎదురయ్యే ప్రతి అంశానికి ఈ ధర్మసూత్రానికి చక్కటి సమన్వయం రావాలి. ఏ అంశం విషయంలో ఎలా ఆలోచిస్తే, ప్రవర్తిస్తే ఈ ధర్మసూత్రం ఆచరణలోనికి వస్తుందనే విషయం మై ఒక నిర్ద్ధప్తమైన మార్గం కావాలి. అలా ఆచరణలోకి పెట్టడానికి సహకరించే అంశాలను పెంపొందించుకొంటూ, అలా సహకరించని అంశాలను సంస్కరించుకొంటూ ముందుకు సాగేందుకు ఒక నిర్ద్ధప్తమైన మాగ్గదర్శకత్వం మనకు కావాలి. మన దేశకాల పరిస్థితులలో ఈ ధర్మసూత్రాన్ని ఆచరణలో పెట్టుకునే మార్గం కావాలి. దానిని సూచించే మార్గాలే అట్టి జీవితాన్ని గడిపిన మహాత్ములందించిన వివిధ మతాలు.

ఈ ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడిపేందుకు అవసరమైన అవగాహనను, ఆలోచనా విధానాన్ని, అందుకు సహకరించే అంశాలను పెంపొందించుకొనేందుకు, అందుకు అనుకూలంగాని అంశాలను సంస్కరించుకొనేందుకు అవసరమైన శిక్షణను, అట్టి శిక్షణను దేశకాల పరిస్థితులకు,

సాంఘిక, వ్యక్తిగత దైనందిన జీవిత విధానానికి ధర్మసూత్రానికి అనుసంధానం చేసే ఆచారకాండను, బాహ్యచార విధానాలను అందించేదే మతం. వివిధ దేశకాల పరిస్థితులననుసరించి వివిధ మతాలు ఉధ్వమించాయి.

అయితే కాలక్రమేణా మానవజాతికి అట్టి అవగాహన లోపించడం వల్ల మతాలు పరస్పర విద్యేషాలకు కారణమయ్యాయి. మానవ జీవిత లక్ష్యం గురించి అవగాహన, స్పృష్టత లోపించడం చేత మతాలవంటి ఆధ్యాత్మిక వ్యవస్థలకు, కులాల వంటి సాంఘిక వ్యవస్థలకు, ఆచార వ్యవహారాలకు, వ్యక్తిగత, సాంఘిక ఆరోగ్యాలకు మధ్య సమన్వయంలోపించి మానవ జీవితం అస్త్రవ్యస్తమైంది. స్పృథలతో నిండిపోయింది.

మూడసమ్మకాలు, మూడాచారాలు, మూడవిశ్వాసాలు, కులమత భేదాలు ఒకవైపు, నాస్తికవాదం, హేతువాదం, సినిమావంటి ప్రలోభాలు, కాలక్షేపాలు, విచ్చలవిడితనం మరొకవైపు - మానవసమాజాన్ని అతలాకుతలం చేసాయి. అటువంటి పరిస్థితులలో దత్తస్వామి తాను అవతరించి ధర్మమార్గాన్ని పునఃప్రతిష్ఠ చేస్తానని ప్రతిజ్ఞ పూనారు. అట్టి గందరగోళంలో దయనీయంగా వున్న నేటి సమాజపుదుర్భవ పరిస్థితులలో దత్తస్వామి సమర్థసద్గురువైన శ్రీ సాయినాథుని గాను, సమర్థులు, సచ్చిమ్యలు, సద్గురులైన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగారు, పూజ్యశ్రీ అమృగార్ల రూపంలో మనమధ్య అవతరించారు. ఇట్టి భయంకరమైన నేటి సమాజంలో ఎలా క్షణక్షణమూ ఆలోచించుకుంటూ ఆచరిస్తూపోతే మనం ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడపవచ్చే, సాయినాథుని బోధలు, ఆచరణ మనకు సూచిస్తాయి. అట్టి సమర్థ సద్గురుని బోధలను అనుక్షణమూ మన నిత్యజీవితంలో ఎలా అన్యయించుకుని ఆచరించవచ్చే మాస్టరుగారు, అమృగారు మనకు బోధించారు. ఆచరించి చూపారు. అన్ని మతాలకు అతీతమైన, అన్ని మతాలకు మన జీవితానికి ప్రకృతి సూత్రాలకు సమన్వయ రూపమైన జీవిత విధానాన్ని మనకు బోధించారు కనుక వారి బోధలు, జీవితమే మనకు గతి. సద్గతి.●

మరత్వది స్నేహులు

శ్రీమతి భవాని, నెల్లూరు

పూర్వం జ్యోతి అలివేలు మంగమ్మతల్లి లీలావైభవాన్ని నెల్లూరుకు చెందిన శ్రీమతి భవానిగారు ఈవిధంగా తెలియచేస్తున్నారు.

మాకు పూజ్యోతి మాస్టరుగారి గురించి, వారి గ్రంథాల గురించి మా అమ్మ ద్వారా తెలిసింది. మేమందరమూ చిన్నతనం నుంచే పూజ్యోతి మాస్టరుగారి గ్రంథాలు, పత్రికలూ పారాయణ చేసేవారము. నేను పూజ్యోతి మాస్టరుగారిని నెల్లూరు వచ్చినపుడు ఒకసారి దర్శనం చేసుకున్నాను.

పూజ్యోతి మాస్టరుగారు సమాధి చెందాక కొంతకాలానికి మొట్టమొదటిసారి ఒంగోలులో పూజ్యోతి అమ్మగారి దర్శనానికి మా కుటుంబభ్యలందరమూ వెళ్లాము. పూజ్యోతి అమ్మగారు మమ్మల్ని కుశలప్రశ్నలు వేశారు. పూజ్యోతి అమ్మగారిని చూడగానే నాకు బాగా ఆప్యాయత కలిగింది.

తిరిగి రెండవసారి చీరాల స్వామి ఆరాధన రోజున ఒంగోలు వెళ్లాము. అక్కడ పూజ జరుగుతున్నది. పూజ పూర్తయ్యాక పత్రిక కోసం ఫోటోలు తీస్తున్నారు. నాకు కూడా పూజ్యోతి అమ్మగారితో ఒక ఫోటో తీయించుకోవాలనిపించింది. పూజ్యోతి అమ్మగారిని అడిగితే దయతో ఒప్పుకున్నారు. నేను, మా ఇద్దరు అబ్బాయిలు,

మా తమ్ముడు, మరదలు పూజ్యోతి అమ్మగారి పాదాల దగ్గర కూర్చుని ఫోటో తీయించుకున్నాము. తరువాత పూజ్యోతి అమ్మగారు పైదరాబాద్ వెళ్లిపోయారు. ఇక పూజ్యోతి అమ్మగారిని దర్శించుకోవడానికి కుదరలేదు.

ఒకసారి ఇంట్లో ఏదో సమస్య వస్తే, “మాస్టరుగారూ! మాకేమైనా సమస్యలు వస్తే ఇదివరకు మీతో చెప్పుకునేవారము. ఇప్పుడు మాకెవరున్నారు?” అని బాధపడ్డాను. మరునాడు నాకొక స్వప్నం వచ్చింది. ఆ స్వప్నంలో మేమందరం పూజ్యోతి మాస్టరుగారి దర్శనానికి వెళ్లి, వారికి మల్లెపూల మాల వేసి నమస్కారం చేసుకున్నాము. పూజ్యోతి మాస్టరుగారు లోపలకు వెళ్లి పూజ్యోతి అమ్మగారిని తీసుకువచ్చారు. అప్పుడు పూజ్యోతి అమ్మగారు నడుస్తున్నారు. మేము మాస్టరుగారికి వేసిన పూలమాల అమ్మగారి మెడలో వుంది. పూజ్యోతి మాస్టరుగారు మమ్మల్ని పూజ్యోతి అమ్మగారికి పాదనమస్కారం చేసుకోమన్నారు. స్వప్నం ముగిసింది.

ఈ స్వప్నసందేశం ప్రకారం ఇకనుంచి మా సమస్యలు పూజ్యోతి అమ్మగారితో చెప్పుకోమని పూజ్యోతి మాస్టరుగారు సూచించినట్లు అనిపించింది. అప్పటివరకు ‘పైదరాబాద్ చాలా దూరం.. వెళ్లలేము’ అనుకున్నదాన్ని వెంటనే దర్శనం చేసుకోవాలనిపించి, దుర్గాష్టమి రోజున నాగోలు వెళ్లి పూజ్యోతి అమ్మగారిని దర్శించుకున్నాను. మా పిల్లలను

కూడా తీసుకెళ్లాను. నాకు వారితో మాట్లాడాలంటే బెరుకుగా వుండి నేను చెప్పాలనుకున్నవన్నీ మనసులోనే చెప్పుకుని పూజ్యశ్రీ అమృగారి ఆశీర్వాదం తీసుకుని బయలుదేరాను. అలా నవమిరోజున, దశమిరోజున కూడా దర్శనం చేసుకున్నాను.

ఒకరోజు స్వప్నంలో మా ఇంటి దగ్గర శివాలయానికి దర్శనానికి వెళ్లాను. ఆ రోజు దుర్గాష్టమి. అప్పుడు అక్కడ వున్న అమృవారికి నమస్కారం చేసుకుంటే పూజ్యశ్రీ అలివేలు మంగమ్మతల్లి ఆ విగ్రహంసుంచి బయటకు వచ్చారు! నేను ఆ చుట్టుపక్కల వున్న వారితో, “మా అమృగారు వచ్చారు!” అని చెప్పే అందరూ నమస్కారం చేసుకున్నారు. అలా పూజ్యశ్రీ అమృగారు సాక్షాతూ జగన్మాత అని నిరూపణ అయింది! అప్పటినుంచి నేను శివాలయానికి వెళ్లినపుడుల్లా, అక్కడి శివుని రూపంలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారిని, అమృవారి రూపంలో పూజ్యశ్రీ అమృగారిని భావించి నమస్కారం చేసుకుంటాను.

ఒకసారి మా ఇంట్లో తీవ్రంగా సమస్యలు వచ్చినపుడు నేను పూజ్యశ్రీ అమృగారితో విన్నఎంచుకున్నాను. శ్రీ సాయిలీలామృతం సప్తాహ పారాయణ చేయమని, తీరిక సమయంలో ఏదైనా మహాత్ముని చరిత్ర చదవమని పూజ్యశ్రీ అమృగారు చెప్పారు. ఇంట్లో అదేవిధంగా చేయడం మొదలుపెట్టాను. అయితే ‘ఏ మహాత్ముల చరిత్ర చదవాలి?’ అని ఆలోచిస్తుంటే, కొద్దిగా మగతగా నిద్ర పట్టినట్టు అనిపించింది. అది పూర్తిగా నిద్ర కాదు, అలాగని మొలకువ కాదు! ఆ స్థితిలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు బాసిపట్టు వేసుకుని నా ఎదురుగా కూర్చుని, “ఆనందమాయి చరిత్ర మహా ఆనందంగా వుంటుంది!” అన్నారు. చాలా ఆనందంగా ఆనందమాయి చరిత్ర మొదలుపెట్టాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు నా సమస్యకు పరిపూర్ణంగా ఏదైనా మహాత్ముని గ్రంథం చదవమని చెప్పే, ఏ మహాత్ముని గ్రంథం చదవాలో పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు చెప్పారు! కనుక వారిద్దరికీ భేదం లేదని స్పష్టమైంది.

పైదరాబాదులో నాగోలులో ఏదైనా ఉత్సవం జరుగుతున్నపుడు పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాకు స్వప్నదర్శనమిచ్చేవారు. అలా దర్శనమిచ్చినపుడు ఆ

ఉత్సవానికి హజరయ్యే అవకాశం వచ్చేది! మామూలుగా అయితే కుదిరేది కాదు. కానీ పూజ్యశ్రీ అమృగారు దర్శనమిస్తే మా ఇంటి పరిస్థితులు అనుకూలించేవి. కొంతకాలానికి మా అబ్బాయి కోచింగ్ కోసం పైదరాబాదులో రూమ్ తీసుకున్నాడు. ఆ విధంగా నాకు పూజ్యశ్రీ అమృగారి సన్నిధిలో జరిగే ఉత్సవాలకు వచ్చే అవకాశం కలిగింది. ఎక్కువగా డిసెంబర్ 31 రాత్రి, దత్త జయంతి, గురు పూర్ణిమ - వీటన్నిటికీ హజరయ్యేదాన్ని.

పూజ్యశ్రీ అమృగారు నాగోలులో వున్నప్పుడు అక్కడ సేవ చేసుకునే వారిని చూసి నాకు కూడా సేవ చేసుకోవాలనిపించేది. పూజ్యశ్రీ అమృగారు సిద్ధి పొందాక ఒకసారి స్వప్నంలో, “నువ్వు సేవకు రావచ్చు కదా!” అన్నారు. అప్పుడు నేను, “మా ఇంట్లో పరిస్థితులు అందుకు సహకరించవ కదా అమృగారు!” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ అమృగారు చిన్నగా తల ఊపుతూ ఆలోచిస్తున్నారు. స్వప్నం ముగిసింది. ఆ తర్వాత పూజ్యశ్రీ అమృగారి దయవల్లనే నాకు గుమ్మతంపాడులో వారి సన్నిధిలో సేవ చేసుకునే అవకాశం లభించింది. అక్కడ పూజ్యశ్రీ అమృగారు ఎన్నో లీలలు చేశారు!

ఒకసారి అందరం కలిసి పూజ్యశ్రీ అమృగారికి ఘనంగా పూజ చేసుకుండామని సంకల్పించాము. ఆ సందర్భంగా పస్తాలు తెప్పించుకొని, అక్కడున్న వారందరికీ పిండివంటలతో ఖిక్క సమర్పించుకుండామని క్యాటరింగ్ వారికి చెప్పుకున్నాము. ఆరోజు ఉదయం పూజకు అంతా సిద్ధం చేసుకున్నాము. అయితే నివేదన మాత్రం మేము కేటరింగ్ నుంచి తెప్పించుకుంటున్న తీపి పదార్థాలతో చేద్దామని, పూజ జరిగే సమయానికి అవి వచ్చేస్తాయన్న ఉద్దేశంతో వేరే ఏర్పాట్లు చేయలేదు. మేము ఇలా పూజ మొదలుపెట్టగానే పెద్ద వర్షం వచ్చింది. దాంతో బయటనుంచి వచ్చే పదార్థాలు రావడం ఆలస్యమైంది. పూజలో భాగంగా ‘నైవేద్యం సమర్పయామి’ అన్నప్పుడు అక్కడ నైవేద్యాలు లేకపోవడంతో చాలా బాధపడ్డాము. కానీ ఆ సమయానికి ముగ్గురు ఆడవాళ్లు (ఆ చుట్టుపక్కల గ్రామాల వాళ్లు వున్నారు) మూడు రకాల తీపి పదార్థాలు స్వయంగా వండి,

మిగతా 29వ పేజీలో

లోక కళాచార ఘడియ!

శ్రీమతి అడిగం వేదవతి

నం॥ 1975 మార్చి 6 వే తేదీన సమర్థ సద్గురు మాస్టరుగారు పూజ్యశ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగారు పూజ్యశ్రీ అమృగార్ల వివాహం జరిగింది.

పూర్వవిరాగి, సన్యాసాశ్రమానికి తన మనస్సుకు, శరీరానికి తీవ్ర తర్వీదు నిచ్చుకున్న పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి, అవివాహితగా ఆధ్యాత్మిక జీవితంలో కొనసాగాలని నిర్ణయించుకొని జిల్లాజ్ఞమూడి అమృ సేవలో, సాయి సేవలో తీవ్ర వైరాగ్యమూర్తి అయిన అమృగాలికి ఆ రోజు వివాహమైంది.

శిలాంధీలోని శ్రీ సమర్థ సద్గురు సాయినాథుని అనురహినికి పాత్రులై ఆత్మానుభూతిని పొంది సాయియే తానైన సద్గురు భరద్వాజులకు - మహాత్ముల ఆదేశంతో అమృగారు భరద్వాజులే తానైన శుభగడియ అటి!

అదే లోకకళాచార ఘడియ!!

నిత్యసత్కులైన సమర్థ సద్గురు సాయినాథుని ఎలా సేవించి తలంచాలో- గృహస్థులమైన మనం ఆయన బోధలను, లీలలను నిత్యజీవితంలో ఎలా ఆన్యయించుకొని ఆచలించి తలంచాలో- తాము ఆచలించి చూపి, బోధించి అలా చేయడం వల్ల ఎంతటి ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని పొందవచ్చే నిరూపించిన సద్గురు దంపతులు మనకు అజంచిన శుభభినం ఆదే!

సం॥1970లో పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలికి పూజ్యశ్రీ అతివేలుమంగమృగాలని వివాహం చేసుకోవాలని మహాత్ముల నుంచి ఆదేశం వచ్చింది. వారి వివాహం జరిగింది 1975లో! కళాచారానికి ఏర్పాట్లు చేసుకోవడానికి చాలా సమయం ఉన్నదనిపిస్తుంది మనందలికీ. కానీ ఈ మధ్యకాలంలో వారిద్దరూ కలుసుకోలేదు, మాట్లాడుకోలేదు. ఎవరి ఆధ్యాత్మిక సాధనలో వారు

వున్నారు, అంతే! తీవ్ర విరాగులకు మాత్రమే ఇది సాధ్యం.

జంతా చేసే వారి వివాహం మార్చి 6, 1975న! ఇక అంతా హడావిడే. పెళ్లి పత్రికలు అచ్చువేయించడం, పెలిగ్రాములు పంపడం, విడిబి ఏర్పాట్లు అన్ని హడావిడిగానే జిలగాయట. వివాహ పత్రికలు, పెలిగ్రాములు అందక చాలామంది బంధువులు స్నేహితులు రాలేకపోయారట. బనగానపథి పల్లెటూరు కావడంతో సలయైన రపాణా సాకర్యాలు లేక వచ్చిన వారు చాలామంది ఇబ్బంది పడ్డారట. హడావిడిలో పెళ్లి ఏర్పాట్లు సలగ్గా జరగలేదట!

ఆన్నింటికంటే ఆశ్చర్యకరిష్టయం ఏమిటంటే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల తంత్రిగారైన శ్రీమాన్, అనంతాచార్యులుగారు పెళ్ళిరోజు వరకు అమృగాలని చూడనే లేదట! అసలు మాస్టరుగాల బంధువులెవ్వరూ అమృగాలని చూడనేలేదు. పెళ్ళి చూపులు లేవు, కట్టు కానుకలు లేవు.

ఒక్క పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల వచినగారైన శ్రీమతి రాణిసంయుక్తగాలికి మాత్రం అమృగాలతో జిల్లాజ్ఞమూడిలో పరిచయం. కానీ ఆవిడకూడా వివాహానికి రాలేకపోయారు. మాస్టరుగాల తరఫున అన్నగారైన వేదవ్యాసుగారు, శ్రీమాన్ అనంతాచార్యులుగారు, పిన్నిగారైన శ్రీమతి లక్ష్మిగారూ తప్ప మరెవ్వరూ హోజరవలేదు. కొఢిమంది సత్పంగసభ్యులైన కాలేజీ విద్యార్థులు ఆయనతో కలిసి వచ్చారు. అమృగారైతే పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చునే వరకూ తన పెళ్ళిపునులలో తానే నిమగమై వున్నారట! ‘సీదేనమ్మా పెళ్ళి, పెళ్ళి పీటలమీద కూర్చో!’ అని ఎవరించుత్సాహించారట కూడా!

ఇదంతా చూస్తే పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలి. అమృగాల పెళ్ళి ఎంతో హడావిడిగా నిరాడంబరంగా, బంధువిత్తులు ఎక్కువగా లేకుండా జిలగిపోయింది. ఇది మనవమాత్రులమైన మన కంటికి కనిపించే

కుటుంబ పెద్దలు చేసిన పెళ్ళి తంతు. పామరులమైన మన అంచనా వేరుగా వుంటుంది. మహాత్ములు, సాక్షాత్తూ సమర్థ సద్గురుడైన సాయినాథుడు చేసిన ఇద్దరు మహానీయమూర్తుల వివాహం వైభవంగా, ఏలోటూ లేకుండా జలిగిపాశితుందనీ, జలిగివుంటుందనీ భ్రమిస్తాము. కానీ నిజానికి అలా జరగలేదు. అతి నిరాడంబరంగా, అత్యంత తక్కువమంచి బంధువిత్తులతో సాధానీదాగా జలిగింది. అదీ సామాన్యులమైన మన దృష్టిలో!

కానీ మరి శ్రీ సాయినాథుని దృష్టిలో? ఇతర మహానీయుల దృష్టిలో? వారంతా 1970 ముందునుంచే మాస్టరుగారి వివాహపు ఏర్పాటులో నిమగ్నమై వున్నారు.

ముందుగా ఆజిన్యాంతము వివాహము చేసుకోకుండా ఉండాలని నిర్ణయించుకున్న మాస్టరుగాలని వివాహానికి ఒప్పించాలి. శ్రీ భీరాలస్వామి, శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు, ఇంకా ఇతర మహాత్ములు, చివరకు శ్రీ సాయినాథులూ అందుకు పూనుకున్నారు. ఎలాగో మాస్టరుగారు అంగీకరించారు.

వివాహానికి ఒప్పిస్తే సరిపోదు. తగిన అర్థాంగిని సూచించాలి కదా? శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు సాటిలేని విరాగి, జ్ఞాని, విజ్ఞాని, భక్తుడు అయిన పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి సలపోయే అర్థాంగిని వెతికి వెతికి చివరకు పలిపూర్ణ విరాగి, భక్తురాలు అయిన అమృగాలిని సూచించారు. అదే నిర్ణయాన్ని సమర్థ సద్గురుడైన సాయినాథుడు ఆమోదించారు. అమృగాలకి తగిన స్వప్న సందేశాలను అనుభవాలను ఇచ్చి ఆమెను కూడా వివాహానికి ఒప్పించారు. వారి వివాహ శుభ ఘడియ మార్చి 6 1975 నిర్ణయమైంది.

లోకమైనసామాజిక వ్యవహారాలు ఆపవిత్త కార్యాన్ని ఆటంక పరచకుండా, ప్రాపంచికులైన బంధువిత్తులు ఎక్కువగా తరలి రాకుండా చివలి నిమిషంలో వివాహ సమయం నిర్ణయమయ్యేలా జార్గత్త పడ్డారు మహాత్ములు.

వేదమూర్తులైన శ్రీమాన్ ఎక్కిరాల అనంతాచార్యులు దంపతులు, మొదట శ్రీ శిలిడీ సాయినాథుని పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాలకి పలచయిం చేసి ఆయన ఆత్మానుభూతికి నిమిత్తమాత్రులైన శ్రీ వేదవ్యాస్ గారు, పూజ్యశ్రీ మాస్టరుగాల సత్సంగ సభ్యులైన కాలేజీ విద్యార్థులు - వీరే ఆ వివాహానికి అతిధులు. పరమ భక్తులైన పూజ్యశ్రీ అమృగాలి

కుటుంబ సభ్యులు, కొందరు బంధువులు ఆడపెళ్ళివారు! ఆశ్చర్యకరంగా ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి ప్రయత్నిస్తున్నవారే ఆ వివాహానికి హోజరయ్యారు.

పూజ్యశ్రీ అమృగాలకి స్వప్నంలో బాబా కనిపించిన గుడిలోనే, ఆ ప్రదేశంలోనే గౌలీ పూజ చేయించారు. ఆ వివాహానికి శిలిడీ నుంచి ప్రసాదం తీసుకొని వేదవ్యాసుగారు హోజరయ్యారు. అలా శిలిడీ నుంచి ప్రసాదం రూపంలో శ్రీ సాయి అక్షడికి చేరుకున్నారు. సాయిసన్నిధిలో, సకల దేవతల మహాత్ముల సమక్షంలో, ఆశీస్సులతో, వాలిద్దరి వివాహమైంది. ఆ రోజు సత్సంగంలో, భజనతో, నామస్వరణలతో ఆ ప్రదేశం మారుప్పొగిపాశియింది. నేటి దేశ కాల పలిస్తిలకు సరిపడు సద్గురు సాంప్రదాయానికి అనాచే శుభారంభం జలిగింది. అందుకే అది కళ్యాణ ఘడియ మాత్రమే కాదు లోక కళ్యాణ ఘడియ సుమా!

(మార్చి 2018 పత్రిక నుండి పునర్పుత్తితము)

హరిత్రవు

పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్షిరాల భరద్వాజ

ప్రశ్న :- కైస్తవంలో పునర్జన్మలేదు? ఆ మతంలో క్రీస్తు పునర్జన్మం మరియు తీర్పుటినము ప్రధానాంశాలు. హిందూమతంలోగాని, బాబా బోధలోగాని పాపక్షాజనం చేసుకోవాలన్న భావం అంత స్ఫురింగా చెప్పబడలేదు. అన్ని మతాలు ఒకటే ఎలా అపుతాయి?

- యం. వి. అప్పోరావు, బసంత్ నగర్

జవాబు :- మత గ్రంథాలేగాక మతాల చలత్త గూడ ఎంతో నిశితంగా విస్తారంగా ఎవరూ చదవకపోవడంవలననే ఇలాంటి సందేహాలు కల్గొతాయి. అవి సలగా చదవని నకిలీ పండితులు; ధనము, కీర్తులను మాత్రమే ఆశించి ఆధ్యాత్మ ప్రచారానికి పూనుకుంటున్న నకిలీ గురువులు, స్వాముల వలన ఇట్టి అపోహాలు బలపడుతున్నాయి. ఏసు మరణించిన ఎంతోకాలానికి ఆయనగులంచి వ్యాపించిన కథల, స్ఫురుతులనుండి కొన్నింటిని కూర్చు నేటి బైబిల్లోనీ క్రొత్త నిబంధన రూపాంచించబడింది. ఆ స్ఫురుతులలో ఏసు పునర్జన్మల గులంచి చెప్పిన సందర్భాలెన్నో ఉన్నాయి. అంతేకాదు. యూదుమతంలో వర్ష వ్యవస్థ వుండేది. అర్వవర్షస్తూలైన యూదులకు మాత్రమే బోధించబడిన ఆర్వ ధర్మాలలో పునర్జన్మకూడ ఒకటని ఇటీవల కనుగొన్నారు. కానీ క్రొత్త నిబంధనలను కూర్చున పండితులు పునర్జన్మ గులంచిన బోధలను తొలగించుకున్నారు. నేడు పాశ్చాత్య దేశాలలో గూడ కొందరికి పూర్వ జన్మ స్ఫురుతులు కలగడం వలన ఆ

దేశాలలోని యువతరానికి కైస్తవంపై విశ్వాసం తొలగి హిందూధర్మంపై ముక్కువ కల్పుతున్నది. హరే కృష్ణ ఉద్యమం వంటివి పెలగిపోతున్నాయి.

హిందూ, బౌద్ధ, జ్యోతిష, ఇస్లాం మొదలైన మతాలన్నింటికీ ధర్మం ప్రధానం. ధర్మంలో ప్రాయశ్చిత్తం ప్రధానం. ఈ జన్మలో చేసిన పాపాలకు పశ్చాత్తాపం చెంది తన తప్పు పండిత సభలో ఒప్పుకొని ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకోవడం ప్రతివాలికి తప్పనిసలి. గత జన్మలలో చేసుకొన్న వాటిని కొంతవరకూ దానము, ప్రాయశ్చిత్తము, తపస్సులతో తొలగించుకోవచ్చును. కొంత అనివార్యంగా అనుభవించితీరాలి. ఇదంతా పాపక్షాజనమే గదా! పాపపు తలంపులు ముందు కల్గుకుండా చూచుకోవడం కింసం సంస్కారము, ధర్మాచరణ, సత్సాంగత్యము చెప్పారు. ఒక విధంగా చెప్పాలంటే పాపక్షాజనం గులంచి ఈ మతాలలో చెప్పినంతగా కైస్తవంలో చెప్పలేదు.

ఆధిమానవులు చేసిన అతిక్రమణవలన మానవజాతి అంతటికి పాపము, దుఃఖము, మరణము

SAI BABA THE MASTER

ACHARYA
EKKIRALA BHARADWAJA

సంక్రమించాయని, వాటినుండి తన ఆత్మ బలిదానము వలన మానవజాతిని ఏను రక్షించాడని కైస్తవమతం చెబుతుంది. కానీ ఈ నాటికి మానవులకు అవితప్పడం లేదంటే, ఆయనను విశ్వసించిన వారి.

మాత్రమే ఆయన రక్షణ లభిస్తుందంటారు. ఆయనను విశ్వసించిన వారందరూ పొపులని కైస్తవ ప్రచారకులు చెబుతున్నారు. అప్పుడు వారినే గదా ఆయన రక్షించాల్సింది? అసలు కీస్తు వచ్చింది వీటిని అతిక్రమించటము ఎలాగో మానవులకు తెల్పుడానికి, తాము చెప్పినవి అనుసరించినవారు మాత్రమే రక్షింపబడతారని మత్తుయి సువార్తలోని కొండమీది ప్రవచనంలో ఆయన చెప్పారు. ఆయన చెప్పిన సూత్రాలు అన్ని మతాలలోనూ పున్నావే. మన మతంలో వలనే ఏమీ చదవకనే, అర్థం చేసుకోనికానే డబ్బు, ఉద్దీర్గము, రాజకీయ బలము కోసము గుడ్డిగా మత ప్రచారము చేసేవాల వలన ఈ వ్యాఖ్యానాలు మరుగుబడ్డాయి. “శాస్త్రాలు ఎన్నటికీ అబద్ధంకావు. వాటికి పనికి మాలిన అర్థం తీసుకొని తికమక పడేబినీవే” అని నానా చందోర్కరునితో సాయిబాబా చెప్పిన వాక్యం అన్ని మతాలవారికి నిత్యసత్యం. సాయి వంటి మహాసీయులవల్ల మాత్రమే సర్వమతాలకూ మూలమైన వాస్తవాలు తెలుసుకోవడం సాధ్యం. ఏను అట్టివాడే గనుక తమ ద్వారా తెలుసుకోమ్మని ఆయన చెప్పిన మాటకు తమ మౌడ్యము, స్వార్థమూ జీడించి ఆర్థిక రాజకీయ ప్రయోజనాల కోసం మత మౌడ్యం ఇలా ప్రచారం చేస్తుంది. బైజిల్ కూలంకపుంగా తెలిసిన వారిలో ప్రముఖుడని ప్రభ్యాతి పొందిన అమెరికన్ ‘పాల్ రెప్స్’ (Paul Reps) నేను వ్రాసిన ఆంద్ర సాయిబాబా జీవిత చరిత్ర (Sai Baba the Master) చరిత్ర, “మీరు వ్రాసిన బాబా చరిత్ర చదివితేతప్ప నాకుగాని, మరెవ్వలికీ గాని ఏను జీవితంలోని బోధ అర్థంగాదు” అని ప్రాశాడు.

FORM IV

**Statement about ownership and other particulars about SAI BABA (according to Form IV Rule 8,
circulated by Registrar of Newspapers for India)**

1. Place of Publication : Vijayawada

2. Periodicity of Publication : Monthly

3. Printer's Name : G.Ravi Dayal

Nationality : Indian

Address : D.No.32-26-110/6,
Narra Gopala Krishnaiah Street,
Maruthinagar,
Vijayawada-520004.

4. Printer's Name : Dr. R.S. Sasidhar

Nationality : Indian

Address : 9-30/7, Prashanth Nagar,
Boduppal,
Hyderabad- 500092

5. Editor's Name : Dr. R.S. Sasidhar

Nationality : Indian

Address : 9-30/7, Prashanth Nagar,

Boduppal,

Hyderabad- 500092

6. Name and Address of the individuals who own the news or shareholders holding more than 1% of the capital : Vikramaditya Ekkirala

Flat No. 501 Balijepalli Fortune Homes,
H. No. 2-2-185/56/C/2/A
Street No. 15, Somasunder Nagar,
Bagh Amberpet, Hyderabad -500013

I, Dr. R.S. Sasidhar, hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief

DATE: 01.03.2025

Sd.

Dr. R.S. Sasidhar

Signature of the Publisher

మంత్రదేవి సన్గిధలో బ్రహ్మనుభూతి మహాత్మవము!

శ్రీమతి టె. ఏడార్చావతి

ఓహ బ్రిప్ప 9, 2025 న బ్రహ్మనుభూతి మహాత్మవము, ‘శ్రీ అలివేలు మంగమ్మ బిష్ణుసన్మిధానము’ లో అధ్యతంగా జిలగింది.

ఆ శుభచినాన సూర్యోదయ వేళ పూజ్యలే అమృగాలికి, పూజ్యలే మాస్టరుగాలికి మేలుకొలుపు, అనంతరం సమర్థ సద్గురు సాయినాథులకు కాకడ ఆరతితో కార్యక్రమాలకి శ్రీకారం చుట్టారు. తరువాత ప్రత్యేక మంగళ స్నానం, బృందావనానికి ప్రత్యేక అలంకరణ గావించి, అల్పహోర నివేదన సమించారు.

విశేషపూజకి అన్ని సమకూర్చుకుని,

“అపూర్వ సంగమము,
అది అధ్యత సంగమము;
సాయినాథుని భరద్వాజుని
అపూర్వ సంగమము,
అది అధ్యత సంగమము”

- అని పూజ్యలే అమృగారు 1963 ఫిబ్రవరి 9వ తేదీన శిలిడి సమాధి మంబిరంలో పూజ్య గురుదేవులు శ్రీ భరద్వాజ మాస్టరుగాలికి జిలగిన అపూర్వ సంఘటనని పాటరూపంలో విరచించినట్లు, అచ్చటి వారందరూ ఆనాడు శిలిడిలో జిలగిన ఆ అధ్యత సంఘటనని తలచుకుంటూ సేవ చేసుకుంటున్నారు. కొచ్చి సేపటికి గురుకుటుంబం మాతృదేవి సన్నిధికి చేలి, అమ్మ ఆశీస్సులు తీసుకుని

కార్యక్రమం ప్రారంభించారు. ఈ సందర్భంగా గురుపుత్రులు శ్రీ ద్వారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్యంగం చేసారు. అందులో కొన్ని విశేషాలు ఇక్కడ ప్రస్తావించుకుందాము.

పరమపవిత్రమైన ఈరోజు, ఇక్కడ, పూజ్యలే మాస్టరుగాలి సన్నిధిలోనూ, ఎక్కడెక్కడ ఎవరెవరు, ఈ బ్రహ్మనుభూతి మహాత్మవము జరుపుకుంటున్నారో వారందలకి ప్రత్యేకమైన ఆశీస్సులు అంబించమని ప్రార్థన! మన సాంప్రదాయంలో యజ్ఞాలు, యగాలు, పెల్లిళ్ళు, పుట్టినరోజులు, ఇలా అనేక సంస్కారాలు వున్నాయి. ఇవన్నీ కూడా రెండే విషయాలు మీద ఆధారపడి ఉన్నాయి. మొదటిటి భగవంతుడు అన్నిటిగా అంతటా ఎప్పుడూ ఉన్నాడు, ఇది ప్రాథమికమైన ఉత్తమోత్తమమైన సత్యం! రెండవబి, పై విషయం అనుభవపూర్వకముగా తెలిసినవాడు భగవంతుడుతో సమానం, వాలి పేరే గురువు! కాలంతో జనబాహార్యములో ఈ రెండింటి ప్రాచుర్యం తగ్గింది. ఈ ప్రాచుర్యం తగ్గడానికి ఒక కారణం ఒక ఉడాహారణ రూపంలో చెప్పుకోవచ్చు.

ఒకడు అతని తల్లికి మోకాళ్ళ నొప్పి వస్తే డాక్టరు దగ్గరికి తీసుకెళ్తాడు, ఆయన ఏదో ఒక తైలం ఇచ్చి రాయమని చెప్పారు. దాంతో ఆవిడకి మోకాళ్ళ నొప్పి తగ్గిపోయి కాలాంతరంలో వయసు అయిపోవడం వల్ల చనిపోతుంది. తరవాత ఇతడు, ‘ఈ నూనె చాలా గొప్పిది మా అమ్మ రాసుకుంది, చాలా బాగా పనిచేస్తుంది’ అని ఆ తైలం మీద వ్యాపారం మొదలుపెట్టి, నొప్పులకే కాకుండా, తుమ్మకి, దగ్గుకి, అన్నింటికి కూడా అదే తైలం పని చేస్తుందని ఇవ్వడం మొదలుపెట్టాడు. ఆ

తరం వెళ్లి, ఆ తరవాత తరంలో వాడు ఏం చేసాడంటే, ఇది ఒక చుక్క తాయత్తులో కట్టుకుంటే నొప్పులు తగ్గుతాయి, మంగళసూత్రాలలకి అద్దుకుంటే సౌభాగ్యం నిలుస్తుంది,,, ఇలా మొదలుపెట్టి, వాడు వ్యాపారం చేసాడు. ఆఖరికి దాన్ని వాడేవాళ్ళ సంబు పెలిగి తైలం దొరకడం తక్కువైపోయింది. ఆ తర్వాత తరం వాడు ఏం చేశాడంటే, ఇది ఒక చుక్క ఏ నూనెలోనైనా సరే నేసుకుని రాసుకుంటే బాధలు వ్యాధులు తగ్గుతాయి,,, అని వాడు వ్యాపారం చేసాడు. ఆఖరికి కొన్ని తరాలు గడిచిన తర్వాత దాన్ని చూస్తే చాలు మోక్కం వస్తుంది. దాన్ని ముట్టుకుంటే చాలు నొప్పి తగ్గిపోతుంది, ఇలా తయారయింది.

ఇలా తరతరాలు మారినప్పుడు దాని తాలూకు కథ మార్చి వ్యాపారం చేయడం వల్ల అసలు నిజం పక్కకి పోయింది. ఇలాగే మన సనాతన సంప్రదాయంలో కూడా జిలగించి, జరుగుతోంది. అందువల్ల ఈ విశ్వమంతా వ్యాపించిన షైతన్యాన్ని అనుభవపూర్వకంగా పొందిన గురువు, మహాత్ములు, బుఫులు,,పీళ్ళని ఆశ్రయించడం తప్ప మనకి మార్గం లేదు. ఇదే మన సనాతన సంప్రదాయానికి పట్టుకొమ్మ. ఓన్ని మర్మపోవడం వల్లే ఇన్ని రకాల గందర గోళాలు వస్తున్నాయి.

ఉత్తమంగా బ్రతకడానికి ఏది కావాలి అంటే,, నీకూ, నలుగులకి, మంచి జిలగేబి ఏం చేస్తావో అది ఉత్తమమైన సంప్రదాయమని శ్రీకృష్ణుడు భగవట్టితలో చెప్పాడు. నీకు రాసిపెట్టిన దాన్నిబట్టి, పూర్వపూణ్యాన్నిబట్టి, బుణానుబంధాలనుబట్టి, అన్ని జరుగుతాయి. వాస్తు, ర్గహాలు, పిల్లి - ఇవేపీ కారణం కాదు. నీ మొత్తం జీవితానికి నీచి బాధ్యత! మంచిగా ఉండి, పరీపకారం చేస్తూ, మహాత్ముల నేవ చేస్తే ఇవన్నీ తగ్గుతాయి. అప్పుడు వాస్తు, ర్గహాలు, అన్ని నీకు అనుకూలంగా పనిచేస్తాయి. నీలో మార్పు రానంత కాలం నీకు ఏటి పనిచేయదు. ఓన్ని బిస్కిలంచడం వల్లే నానా అనర్థాలూ వస్తున్నాయి. భగవంతుడు ఉన్నాడని గాని, ఎలా ఉంటాడని గాని, ఉంటే మనమేం చెయ్యాలి, ఎలా పొందాలని మహాత్ముల దగ్గర నేర్చుకోకపోవడం వల్ల ఇవన్నీ జరుగుతున్నాయి.

పూజ కానీ, భజన కానీ, ధ్యానం కానీ ఎలా చేస్తే అనుర్ఘసించాలని, సృష్టి మొత్తం వ్యాపించి వున్న విశ్వవైతన్యమైన భగవంతుడు చెప్పిన దానిని ఎంతగా ఆచలిస్తావో, అంతగా ఫలితం ఆధారపడి వుంటుంది.

ఇదంతా మన సాంప్రదాయంలో ఎంతో వివరంగా చెప్పి వుంటుంది. కానీ అదే సాంప్రదాయంలో ‘తీకరణ శుభ్రగా ఒక్క మారేడు దళం సమల్చించినా భగవంతుడు ఆమోదిస్తాడు’ అని కూడా వుంటుంది. అంటే వ్యవహారానికి ప్రాముఖ్యత ఇస్తూ, నువ్వు ఎంత ‘శ్రద్ధగా’ చేస్తే అంత ఫలితం వుంటుంది, కానీ వ్యవహారాలన్నీ చేసి ‘శ్రద్ధని’ విస్తరిస్తే దానివల్ల ఏమి ఫలితం వుండదు.

ఆధ్యాత్మికతంతా, వివేకంతో వ్యధి చెందటం ఎలా? అంతటా వ్యాపించిన శక్తిని ఆశ్రయించి బాగుపడటం ఎలా? ఈ రెండిటికి సద్గురువు మాత్రమే సమాధానం చెప్పగలడు. ఇది అన్ని మతాల్లోనూ వుంటుంది. మన సంప్రదాయంలో ప్రముఖంగా అదే వుంది. సద్గురువును ఆశ్రయిస్తే మాత్రమే, బుఫులను ఆశ్రయిస్తే మాత్రమే, ఒక మహాత్ముడిని ఆశ్రయిస్తే మాత్రమే మనకు పైన చెప్పుకున్నావి సాధ్యపడతాయి. అందుకే విష్ణు సహారూమంలో భగవంతుడి నామాలను ప్రార్థించడానికి అది రాసిన వ్యాస మహాల్ని స్తుతించాకే విష్ణువుని స్తుతిస్తాం. అలాగే అపోర బుచి అని రుద్రంలో కూడా వాలిని ముందుగా స్తుతిస్తాం. అందువల్ల వాలిని తలచుకుంటే మాత్రమే ఏ శాస్త్రమైనా పనిచేస్తుంది. మరి ఇంతటి గొప్ప సాంప్రదాయం ఎందుకు లుప్తమవుతోంది అంటే, వాడుకలో ఆ ‘నిజిం’ అన్నది పక్కకు పోతోంది కనుక !

ఈ సృష్టిని నడిపేవాడు భగవంతుడని అది తెలియజేసేవాడు సద్గురువని ఎప్పుడైతే గుర్తిస్తామో అప్పుడే బాగుపడడం జరుగుతుంది. అప్పుడు మాత్రమే మనిషికి సరైన ఆధ్యాత్మిక పురోగతి ఉంటుంది.

1963 లో ఒక అధ్యాత్మం జిలగింది. శిష్యుడి నిజాయితీ, గురువు సమర్పిత కలిసిన నిజమైన ఆధ్యాత్మిక గెలుపు!! ‘ఎవరికైనా శిలడీలో జిలగినట్లు జిలగేదాకా ఏ సాంప్రదాయాన్నెనా నేను నమ్మను’ అని అనుకోగలిగితే, సద్గురు సమాగ్మం మీద ఆసక్తి కలుగుతుంది. పూజ్యతీ మాప్సరుగారు మొదటిసాలగా శిలడి దర్శనానికి వెళ్లి ఏమి వాందారో, దాని గులించి ఆలోచిస్తే మనకున్న తుప్పంతా వదిలిపోతుంది. ఆధ్యాత్మికతకి, మొత్తం సమాధానం ఈ గురుశిష్యుల దగ్గర మాత్రమే దొరుకుతుంది.

ఇటువంటి పరమ పవిత్రమైన రీజున పూజ్యతీ మాప్సరుగాల ప్రతిరూపమైన పూజ్యతీ అమృగాల సన్నిధిలో మనం వేసుకోవాలిన ప్రశ్న ఒక్కటే, వాలి అనుర్ఘపాం మిగతా 29వ హేచ్లో

ద్వారకామణయ

అనుభవమండపము

శ్రీమతి జిక్కాల జీబులేశ్వరి, హైదరాబాదు

దా దాపు 20 సంవత్సరముల క్రితం మా పెద్దక్క కూతురుకి డెంగుళ్లు జ్వరం వచ్చింది. అప్పటికి ఆ పాపకి మూడున్నర సంవత్సరాల వయసు. చాలా తీవ్రంగా జ్వరం రావడం వల్ల నోటిలో పక్క నుంచి రక్తం కారడంతో, గబగబా ఆసుపత్రికి తీసుకువెళ్లాం. అక్కడ వైద్యులు పరీక్ష చేసి “ప్లైట్ల్స్ సంబ్య చాలా తగ్గిపోయాయి, ఒక ఇంజక్కన్ కి 50,000 రూపాయలు అవుతుంది అయినా కూడా పాప బతుకుతుందని నమ్మకం లేదు” అని చెప్పారు. మా అక్క ఈ మాట విని తట్టుకోలేక, ధానితోపాటు నేను కూడా చనిపోతాను’ అని ఏడవడం మొదలు పెట్టింది.

నేను అప్పటికే బాబాని పూజించుకునేదాన్ని. బాబా గుడికి వెళ్డడం, పారాయణ, ప్రదక్షిణలు చేయడం నిత్యకృత్యంగా వుండేది. కానీ మా ఇంట్లో మా నాన్నగాలికి, మా చుట్టూలకి, ఎవలకీ ఆయన్ని పూజించడం నచ్చేటి కాదు. “ఇంక ఎవరూ దొరకనట్టు ముస్లిం దేవుడిని పూజిస్తోంది” అని చాలా గొడవ చేసేవారు. మేము గుత్తిలో రైల్స్ క్వార్ట్ర్స్ లో ఉండేవాళ్లం. అక్కడ నుంచి బాబా గుడి చాలా దూరం, అయినా రీజూ ఉదయమే బాబా గుడికి వెళ్లి ప్రదక్షిణలు, హోరతులు, పారాయణలు అన్ని పూర్తిచేసుకుని, మా నాన్నగారు లేచే సమయానికి ఇంట్లో వుండేదాన్ని. ఎందుకో చిన్నపుటేనుంచి నాకు బాబా అంటే చాలా ఇష్టంగా ఉండేది. నా దృష్టిలో బాబా అంటే విరుపాము, పటము కాదు, నిత్యము నాతో ఉండే ఒక సన్నిహితుడు. ప్రతి విషయాన్ని ఆయనతో చెప్పుకునేదాన్ని.

అలాగే ఆరోజు కూడా, ఉదయాన్నే గుడికి వెళ్లి

బాబాగాలతో మా అక్క వాళ్ల పాప విషయం చెప్పి, “ఎలారైనా నువ్వు రక్షించాలి బాబా, లేకుంటే అక్క బతకదు” అని వేడుకున్నాను. ఇంట్లో అందరూ ఆసుపత్రిలో వున్న కారణంగా, ఆరోజు గుడిలో అన్ని సేవల్లో పాల్గొని, పారాయణ చేసుకుంటూ గుళ్లోనే మధ్యహార్షం హోరతి సమయం వరకు వుండి పోయాను. హోరతి అయ్యాక తిలిగి వస్తూ, “బాబా నేను ఇంటికి వెళుతున్నాను, నాకు నీ నుంచి సమాధానం కావాలి, పాపని ఎలారైనా బ్రతికించాలి” అని చెప్పుకొని, ఇంటికి తిలిగి వచ్చేసలికి, నాకు చాలా సీరసం వచ్చి కళ్లు తిలిగినట్టు అయి ముందు గబిలోనే నేల మీద పడుకుండిపోయాను. నా కళ్లు సీరసంతో మూసుకుపోయాయి. అది నిద్ర మాత్రం కాదు. అప్పుడు నా ముందు ఒక దృశ్యం కనిపించింది. మా అక్క పాప చనిపోయింది, అందరూ స్కూలానంలో తనని పూడ్చిపెట్టి ఏడ్చుకుంటూ ఇంటికి తిలిగి వెళుతున్నారు. నేను మాత్రం అక్కడే వున్నాను. అప్పుడు మా వాళ్లు నాతో, ‘నువ్వు ఒక్కదానిని ఇక్కడ ఎందుకు? బయలుదేరు’ అన్నారు. ‘నేను రాను మీరందరూ వెళ్లండి’ అని చెప్పి వాళ్లు వెళ్లిన తర్వాత నేను తలబాదుకుంటూ అక్కడే కూర్చుని ఏడుస్తున్నాను. ఈ లోపల విపరీతమైన కాంతితో ఆజానుబాపు రూపంతో బాబాగారు నా వైపు నడిచి వస్తున్నారు. వారు నా దగ్గరకు రాగానే పాదాలు పట్టుకుని ఏడుస్తూ,” బాబా! నా ప్రాణాలు తీసుకొన్నే పాపని బ్రతికించవలసింది, ఈ దుఃఖాన్ని మా కుటుంబం భలించలేదు” అని బాగా ఏడుస్తున్నాను. అప్పుడు బాబా, ఆ పాపని పాతిపెట్టిన ప్రదేశంలో, లోపలికి రెండు చేతులు పాచిచ్చి పాపని అలాగే బయటకు తీసి, ఒంటికి

అంటుకున్న మట్టినంతా దులిపారు. పాప వెంటనే మేల్కొంది. ఒక వింత కాంతితో పాప మొహం వెలిగిపోతోంది. బాబా ఆ పాపని నా చేతిలో పెట్టి “జిగినో ఈమె తలరాతను మార్చాను, మళ్ళీ పునర్జన్మ ప్రసాదించాను, ఇంక నువ్వు ఏడవకు పాపని తీసుకుని ఇంటికి వెళ్ళు” అని చెప్పారు. అప్పుడే మా ఇంట్లో లాండ్ లైన్ ఫోన్ మొగుతోంది. నేను త్రుట్టిపడి లేచాను. ఇప్పటిదాకా జిలగించి నిజం కాదు అని అర్థమయ్యంది. ఇప్పుడు ఈ ఫోను తీస్తే ఎటువంటి మాటలు వినాళ్ళి వస్తుందోనని భయపడుతూ ఉన్నాను. ఫోను ఆగకుండా ప్రోగ్రామునే ఉంది. ఇక తప్పదని నెమ్ముదిగా ఫోన్ తీశాను. అటువైపు మా అక్క, “ఈశ్వరీ, అద్భుతంగా పాపకి లక్షకి పైగా ప్లట్టెట్స్ పెలగాయి, ఇక ప్రమాదం తప్పిందని వైద్యులు చెప్పారు, నువ్వు బాబావారికి చేసిన పూజలు పలించాయి” అని సంతోషంగా చెప్పోంది. నాకు ఒక్కసారి ఒళ్ళు గుర్తించిని. ఇప్పటివరకు బాబాగారు చూపించిన దృశ్యం నిజం చేశారని, ఆనందంతో కన్నీళ్ళ ధారలుకట్టాయి. అప్పటినుంచి మా ఇంట్లో వాళ్ళతో, మీరు తిట్టినా కొట్టినా చంపినా సరే నేను బాబాను పూజించడం మాత్రం మానను అని చెప్పి, ప్రతిరోజుఉదయాన్నే బాబా గుడికి వెళ్లి, నా శాయశక్తుల సేవ చేస్తూనే ఉండేదాన్ని. ఆ రకంగా బాబాకి కృతజ్ఞతలు తెలియజేసుకునేదాన్ని.

ఇక రెండవ శీలా మా ప్రారభమేమో గాని మాకు ప్రాణాంతకమైన ఆరోగ్యసమ్మలు రావడం, బాబా వారు మమ్మల్ని రక్షించి మాకు పునర్జన్మను ప్రసాదించడం, ఈవిధంగా మమ్మల్ని అనుర్ఘహిస్తూనే వున్నారు. 2012వ సంవత్సరంలో మా నానమ్మ గారు కాలం చేశారు. ఆమె చనిపోయిన 11వ రోజున మా చినుక్క రాజీకి బాగా నడుము నొప్పి వచ్చింది. ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్తి, వారు కొన్ని మందులు రాశిచ్చి, ‘ఇవి వాడి రండి మాద్దాం’ అన్నారు. కొన్నాళ్ళకి నడుము నొప్పి పెలిగిపోయి నడవలేని పరిస్థితి వచ్చింది.

వెంటనే తనని అనంతపురం తీసుకువెళ్లి MRI స్కాన్ చేయిస్తే, “వెనుపూస పక్కకి జిలగిపోయింది, మూడు నాలుగు రాణ్ణ వెయ్యాలి, డబ్బులు బాగా ఖర్చు అవుతాయి, అయినా తను మామూలుగా లేచి తిరగడం కష్టమే” అని వైద్యులు చెప్పారు. ఏంచెయ్యాలా అని ఆలోచిస్తున్న సమయంలో, బాబాగాల దయవల్ల తిరుపతిలో అలిపిలి దగ్గర చరక అనే ఆయుర్వేద ఆసుపత్రి ఉందని తెలిసి అక్కడికి తీసుకొని వెళ్ళాము. వాళ్ళు తనని చేర్చుకోవడానికి

ఒప్పుకుని, ‘పంచకర్మ’ అనే వైద్యుం చేయడం మొదలుపెట్టారు. అప్పుడు అక్కతో నేనే వుండవలసి వచ్చింది. ఎందుకంటే అదే సమయంలో అమృకి కూడా ఆరోగ్యం బాగోలేక ICP లో వుంచారు. అక్కడ తమ్ముడు, నాన్న చూసుకునే వారు.. పెద్దక్కుకి చిన్న పిల్లలు. మా కుటుంబసభ్యులు మధ్య మధ్యలో వచ్చి చూస్తున్నా, తనతో స్థిరంగా నేనే వుండేదాన్ని. తను కోలుకోవడానికి చాలా రోజులు పడుతుందని వైద్యులు ముందుగానే చెప్పారు. కొన్నాళ్ళ తర్వాత పంచకర్మ చేసే విధానం నాకు నేర్చించి, నన్ను చెయ్యమన్నారు. నాకు ఆస్సులు విశ్రాంతి దొలికేబి కాదు. తెల్లవారుజామున నాలుగు గంటలకు లేస్తే రాత్రి 12 దాకా తనకి సేవ చెయ్యడం సలపాయేది. ఈ మధ్యలోనే పొరాయణలు చేసేదాన్ని. ఆసుపత్రి ప్రాంగణంలోనే వినాయకుడి గుడి ఉంటే ఆయనే బాబా అనుకుని, మా రాజీ కోలుకోవాలని ప్రదక్షిణలు చేసి వచ్చేదాన్ని. అలా కొన్ని నెలలు గడిచాక నా ఆరోగ్యం బాగా దెబ్బతింది. నేను తనకంటే చాలా సీరసంగా అనారోగ్యంగా తయారయ్యాను. ఒకరోజు మా రాజీ, “నా అనారోగ్యం వల్ల నిన్ను చాలా బాధ పెడుతున్నాను. కసీసం చనిపోవడానికి కూడా ఇంకొకఱ సహాయం కోరవలసిన పరిస్థితిలో ఉన్నాను. నన్ను మేడ మీదకి తీసుకెళ్తే పైనుంచి దూకి చనిపోవాలని ఉంది” అని బాగా ఏడ్డింది. అప్పుడు నేను, సీకు ఏమీ కాదు, బాబా తప్పకుండా నయం చేస్తారు అని చెప్పి ఓదార్పాను. దాదాపు ఒక సంవత్సరం అక్కడ వున్నాము. తర్వాత వైద్యులు కూడా ఇంటికి తీసుకెళ్ళిపొమ్మన్నారు. ఇంక అప్పుడు మాత్రం తట్టుకోవడం నావల్ల కాలేదు. సంవత్సరం శ్రమ వ్యధా అయిపోయిందని చాలా బాధిసింది. ఎలారైనా ఈ కష్టం నించి కాపాడమని బాబావారిని తలచుకుని బాగా ఏడ్చాను. అదే రోజు రాత్రి స్వప్నంలో బాబా కనిపించి, “నువ్వు వరుసగా ఏడు రోజులు గుడిలో బిపం పెట్టి ప్రదక్షిణలు చెయ్యా, యెనిమిదో రోజు మధ్యహౌనికల్లా అనుర్ఘహిస్తాను” అని చెప్పారు ఈ విషయం నేను ఎవలతో చెప్పలేదు కాసీ అప్పటి నుంచి బాబాగారు చెప్పినట్టే గుడికి వెళ్లి బిపాలు పెట్టడం మొదలుపెట్టాను. అదే సమయంలో వైద్యులు మమ్మల్ని రూము భాళీ చెయ్యమని తొందర పెట్టేవారు. నేను వాలిని బతిమాలి ఒక్క వారం రోజులు ఇక్కడ ఉంచండి తర్వాత వెళ్ళిపోతాము అని చెప్పే, సరేనని, ఒప్పుకున్నారు. అలా ఏడు రోజులు పూర్తి చేసి ఎనిమిదో రోజు మధ్యహౌనం ఏం జరుగుతుందా అని ఎదురు చూస్తున్నాను. సలగ్గా 12 గంటల సమయంలో రాజీని బాత్రూంకి తీసుకెళ్లవలసి వచ్చింది. తనని చక్కాల కుల్చీలో

కూర్చోబెట్టి, అక్కడదాకా వెళ్లాక, నన్ను నర్సీ ఎందుకోపిలిస్తే, తనని అక్కడ వచిలి నేను వెనక్కి వచ్చి, మందులు అవీ చూపించి ఏదో మాట్లాడుతూ ఉండిపోయాను. కొంతసేపయ్యాక, హతాత్తుగా గుర్తుకొచ్చింది రాజీని బాత్తుందగ్గర వచిలేసి వచ్చానని. నా సహాయం లేనిదే తను నిలబడలేదు. అయ్యా అక్కడే నాకోసం ఎదురుచూస్తోందని తొందరగా వెడడామని అనుకుంటుండగా, నెమ్మిగా రాజీ, గోడలు మంచాలు పట్టుకుని నడుస్తూ రావడం చూశాను. ఒక్కసాలి దిగ్ర్భాంతి చెంది అలాగే చూస్తూన్నాను. నెమ్మిగా నడుచుకుంటూవస్తూ, మంచం దగ్గరకు వచ్చేసిలికి ఏమి పట్టుకోకుండా నడిచేసింది. ఇదంతా చూసిన మా వార్షులో వాళ్ళందరూ పెద్దగా చప్పట్టు కొట్టారు. అనుకోకుండా నేను గోడ గడయారం వైపు చూస్తే 12 గంటల 15 నిమిషాలు అయింది. వెంటనే సమర్థ సద్గురు సాయినాథులు నాకు ఇచ్చిన మాట గుర్తుకొచ్చింది. అప్పయిత్తుంగా చేతులూ జోడించి హృదయపూర్వకంగా నమస్కరించుకున్నాను. అక్కడ వారందలకీ ఇదొక పెద్ద అద్భుతం. వైద్యులు కూడా ఆశ్చర్యపోయారు. ఇదేవైద్యం ఇంటి దగ్గర కొనసాగించమని తప్పకుండా నయమవుతుందని చెప్పారు. దాదాపు ఏడాదిస్తుర ఇంటిదగ్గర నేనే రోజు తనకి పంచకర్మ వైద్యం చేసేదాన్ని. అప్పటికి తను పూర్తిగా కోలుకుంది. అప్పుడు ఇబివరకు వెళ్లిన ఆసుపత్రికి కాకుండా, బిళ్లాలలో ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లి పరీక్షలు చేయిస్తే, “ఈ అమ్మాయి చాలా చక్కగా కోలుకుంది, ఇప్పుడు హాయిగా పెళ్లి చేసుకుని పిల్లలిఖి కూడా కనొచ్చ” అని చెప్పారు. ఇలా శ్రీ బాబాగారు రెండిసాలి మా ఇంట్లో వాళ్ళకి ప్రాణ భిక్ష పెట్టారు. ఇప్పుడు తను పుట్టపుల్లి ప్రభుత్వ ఆసుపత్రిలో నర్సుగా ఉద్దోగం చేస్తోంది.

ఇక ముచ్చటగా మూడో విషయం నాకు సంబంధించినది. నేను అనారోగ్యానికి గురయ్యే వారం ముందు, ఒక స్వష్టిం వచ్చింది. అందులో,,, బాబాగాలతో, నాకు బాగా నడుము నొప్పిగా ఉండని చెప్పున్నాను. బాబా వెంటనే నా వెన్నుపూస పట్టుకొని, “అరెరే, సీకు వెన్నుపూసలో 14, 15, జాలిపోయాయి జాగ్రత్త” అన్నారు. మెలకువ వచ్చాక నాకు కొచ్చిగా భయమేసింది. అయితే ఒక వారం తర్వాత మా పెద్దక్క వాళ్ళ ఇంటికి వెళ్లాను.

అక్కడ హతాత్తుగా నాకు జ్యారం వచ్చి వాంతులు అయ్య, విపరీతంగా నడుము నొప్పి వచ్చింది. మా అక్క వాళ్ళది గుంతకల్లు. అక్కడ ఆసుపత్రికి వెడితే, వెంటనే అనంతపురం

వెళ్ళమన్నారు. అలా వెళ్లున్న సమయంలో అకస్మాత్తుగా నాకు కంటి చూపు కూడా పోయింది. వెంటనే నన్ను అనంతపురం ఆసుపత్రిలో చేర్చారు. మా వాళ్ళందరూ వచ్చి, మా అందరికీ ఎన్నో సేవలు చేశావు, సీకు ఇలా రావడం ఏమిటని ఏడుస్తున్నారు. వెంటనే నేను మా రాజీ తో, “నువ్వు ఈ ఊరిలో బాబా గుడికి వెళ్ళి, ధుని లో టెంకాయ వేసి, ప్రదక్షిణలు చేసి, 11రూపాయలు దక్షిణ సమర్పించి రమ్మని” చెప్పాను. అక్కడి వైద్యులు నాకు టాబ్లెట్స్ ఇంజక్షన్ ఇచ్చారు. రెండు రోజుల తరవాత, ఎక్కువ విక్రాంతి తీసుకొమ్మని, ఇంటికి పంపించేశారు. మళ్ళీ నేను కూడా సంవత్సరాల తరబడి మంచంలో వుండాలేమో అనుకున్నాను. ఆ సందర్భంలో ఒక రోజు బాబా కలలో కనిపించారు కానీ ఏమీ చెప్పలేదు. నాకు విపరీతమైన ధైర్యం వచ్చింది. తర్వాత బాబా దయవల్ల తొందరగానే కోలుకున్నాను. ఇప్పుడు నాకు వివాహం అయ్య ఒక పొప కూడా ఉంది.

ఇక్కడ మరొక ముఖ్య విషయం చెప్పాలి. బాబాగారు నాకు తరచుగా స్వష్టింలో కనిపించి, “నిను శివపార్వతుల దగ్గరికి పంపిస్తాను” అనేవారు. అప్పుడు నేను, “నన్ను ఎక్కడికి పంపించవద్దు. నన్ను మీదగ్గరే వుంచండి. నాకు మీరే కావాలి” అని చెప్పేదాన్ని. నేను పూజ్యలై మాస్టరుగారు రచించిన సాయి లీలామృతమే పారాయణ చేసేదాన్ని. పూజ్యలై అమ్మగాలని కూడా నాగోలులో దల్యంచుకోవడం జిగించి. అప్పుడప్పుడూ నాగోలు వెళ్లి వస్తుండేవాళ్ళం. అక్కలిద్దలకీ, నాకు మాత్రమే కాక; మా తమ్ముడికి, అమ్మకి, నాన్నకి కూడా ఆరోగ్య సమస్యలు వచ్చాయి. అంతే కాకుండా మా కుటుంబాన్ని ఆర్థిక సమస్యలు కూడా చుట్టుముట్టాయి. అటువంటి పరిస్థితిలో పూజ్యలై అమ్మగారు నాగోలులో మాకు ఆశ్రయం ఇచ్చి మమ్మలిఖి ఆదుకున్నారు. ఇప్పుడు అందరం జీవితంలో స్థిరపడి పెళ్లిళ్లు చేసుకుని పిల్లలతో చక్కగా హాయిగా వున్నాము.

మేము నాగోలు చేరుకున్నాక, ఒక్కసాలి కూడా శ్రీ సాయినాథులవారు స్వష్టి దర్శనం యివ్వలేదు. ‘నిన్ను శివపార్వతుల దగ్గరకి పంపిస్తాను’ అని బాబాగారు అన్నమాటలకు అర్థం అప్పుడు నాకు తెలిసింది! మా తరువాత జీవితమంతా శివ పార్వతుల స్వరూపులు, ఆది దంపతులు అయిన పూజ్యలై మాస్టరుగారు, పూజ్యలై అమ్మగారు తీర్మిదిద్దారు. వాలికి మా కుటుంబమంది తరపున శత సహస్ర కోటి పాదాభి వందనములు. ●

ఆచార్యుని అద్భుత శీలాలు

శ్రీమతి రాజేశ్వరి, కడప

Kడప వాస్తవ్యాలు శ్రీమతి రాజేశ్వరిగారు పూజ్యులీ భరద్వాజ గురుదేవులతో వారికి గల అనుభవాలను అనుభూతులను ఈ విధంగా తెలియజేస్తున్నారు:

మావారు ధామన్ రెడ్డి గారు. పూజ్యులీ మాస్టరుగారంటే వారికి ఎనలేని భక్తి గౌరవాలు. మా వివాహమయ్యాక ఎక్కువగా పూజ్యులీ మాస్టరుగాల గులంబి చెప్పు ఉండేవారు. మావారు క్రిస్తియన్ మతం తీసుకున్నారు. మా ఇంట్లో హిందు దేవతలని పూజించేవాళ్ళం. నా దృష్టిలో పూజ్యులీ మాస్టరుగారంటే ఒక కళాశాల అధ్యాపకులు అన్న అభిప్రాయం వుండేది. పెళ్ళయిన మూడు సంవత్సరముల వరకు మేమిద్దరం వేరే ఊర్లల్లో ఉద్యోగం చేయడం వల్ల పూర్తిగా దేనికి సమయం కేటాయించటం వీలయ్యాచి కాదు. తర్వాత ఇద్దరం కడపకి దగ్గరలోనే ముందు పైవేట్ ఇనిస్టిట్యూట్లో తరవాత ప్రభుత్వ కళాశాలలో ఉపాధ్యాయులుగా చేలి తర్వాత అధ్యాపకులుగాను ప్రధాన అధ్యాపకులుగా పశి చేశాము.

మా పెళ్ళిఅయినతర్వాతదాదాపుమూడుసంవత్సరాలకి ఒకసారి నేను, మావారు కలిసి 1984వ సంవత్సరంలో పూజ్యులీ మాస్టరుగాల దర్శనానికి వెళ్ళాం. నేనైతే 'మావారు ఇంతగా అభిమానించే వ్యక్తిని చూడాలి' అని మాత్రమే వెళ్లాను. మేము గుమ్మంలోకి అడుగుపెడుతుండగానే, పూజ్యులీ మాస్టరుగారు అమిత అనందంతో మా ఇద్దలిని ఆప్యోనించారు. వారింట్లోనే మేము మద్యాహ్నం భోజనం చేశాము. భోజనాల తర్వాత మాత్రి పూజ్యులీ మాస్టరుగారు

మాట్లాడుతూ, నాకు శిలిడీ సాయిబాబా గులంబి చెప్పున్నారు. నేను పూజ్యులీ మాస్టరుగాలతో "ఏమో సార్, నాకు వెంకటేశ్వర స్వామి, ఆంజనేయస్వామి అంటే ఇష్టం. నేను మరే యితర దేవుణ్ణి పూజించలేను" అని చెప్పాను. "ఇష్టుడు అలాగే అంటావులే, తర్వాత ధామన్ రెడ్డి కన్నా బాబాకు నువ్వే పెద్ద భక్తురాలివి అయిపోతావ్" అన్నారు. అష్టుడు వెంటనే నేను, "అది మాత్రం జరగదు సార్, అసలు మా ఇద్దరి అభిప్రాయాలు ఇంతవరకు కలవలేదు. ఎవరి దాలి వారిది లాగే వుంటుంది, అసలు ఎంత కాలం కలిసి వుంటామో కూడా నాకు అనుమానమే" అని చెప్పాను. "అదేం లేదమ్మా, మీలిద్దరూ కలకాలం ఆదర్శ దంపతులుగా వుంటారు" అన్నారు. "అయితే సార్ ఒక ప్రశ్న, బాబాకి అస్త్ని తెలుసని మీరు అంటారు కదా! మరి ఆయన నాలాంటి వ్యక్తిని భక్తుడైన అతనికి భార్యగా ఎందుకు ఎన్నుకున్నారు?" అని అడిగాను. అష్టుడు పూజ్యులీ మాస్టరుగారు, "సీ జీవితంలో బాబా ప్రవేశించడానికి, ధామన్ ని సీకు భర్తగా ఇచ్చాడు. బాబాతో సీకు జన్మ జన్మల సంబంధం ఉంది. ఈ జన్మలో నువ్వు మల్చిపోయిన కారణంగా అతని ద్వారా సీకు గుర్తుకు తెచ్చేందుకు అతనితో సీకు వివాహం అయింది. అందువల్ల మీరు విడిపోయే ప్రశ్న లేదు" అన్నారు. అష్టుడు నేను చాలా దైర్యంగా సహా విసిలినట్లు మాట్లాడుతూ, 'చూద్దాంలేండి మాస్టరు గారు' అని చెప్పి ఇంటికి పచ్చాను.

ఇంటికి వచ్చిన దగ్గర నుండి నాకు తెలియకుండానే శ్రీ సాయిబాబామృతము, పూజ్యులీ మాస్టరుగారు రాసిన ఇతర

గ్రంథాలు పారాయణ చెయ్యడం మొదలుపెట్టాను. స్వాలుకు వెళ్లడం, పిల్లల్ని చూసుకోవడం, బీంతోపాటు సమయం ఉంటే పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి రచనలు చదవడం - ఇదే నా జీవితం. నెమ్ముది నెమ్ముచిగా వారేమిటో అర్థమవ్వసాగించి. నేను, మావారు కలిసి చాలాసార్లు మాష్టరుగాలి దగ్గరికి వెళ్లేవాళ్ళం. మేము ఒక ఆరు సంవత్సరములు ఘైలవరం డ్యూం దగ్గర స్వాల్లో ఉద్యోగం చేసాము. మమ్మిన్ని అక్కడ ఉన్న బాబా గుడిలో సత్తంగాలు చెయ్యమన్నారు. తరవాత కొంతకాలానికి పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు ‘సాయి సన్మిధి’ గ్రంథం ఆఖిష్టురణ నిమిత్తం అక్కడికి రావడం జిలగించి. మొట్టమొదటటిసాలి మాష్టరుగాలిని ఆహ్వానించుకున్నాము. మేము ఘైలవరం డ్యూమ్ క్వార్టర్స్ లో వుండేవాళ్ళం. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి ఒక క్వార్టర్ లో విడిది ఏర్పాటుచేసాము. కార్యక్రమం పూర్తయ్యాక పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు కారులో క్వార్టర్స్ కు వెళ్తున్నారు. నేను మా చిన్న పాపను ఎత్తుకొని నిలుచుని ఉన్నాను. మాష్టరుగారు కారులోంచి ‘అమ్మాయ్’ అని పిలిచి కారు ఎక్కుమన్నారు. వారితో పాటు మా క్వార్టర్స్ కి వెళ్లిపోయాము. ‘అమ్మాయ్’ అను వారి పిలుపు ఎంతో ఆహ్వాయంగా వుండేది. వారి సన్మిధి, వారి మాటలు ఎంతో ఆనందాన్ని కలిగించేచి.

మా జంటికి వారిని ఆహ్వానించుకున్నాము, కాసీ ఏ విధంగా సేవించుకోవాలో తెలియదు. వారితో కూడా వచ్చినవారు పాదపూజ చేసుకోమ్మన్నారు. అప్పుడు వారి పాదాలను కడిగి నమస్కారం చేసుకున్నాము. తర్వాత పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు మా జంటలో పూజలో పున్న ఫాటటోలకి హోరతి యిచ్చారు. పూజలో నేను పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలిది పెద్దపటం పెట్టుకున్నాను. అట చూసి వారేమంటారోనని భయపడ్డాను. కాసీ ఏమీ అనలేదు. తరవాత అక్కడకొచ్చిన వాళ్ళందరూ పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలికి నమస్కారం చేసుకుంటున్నారు. నేను వారి పక్కనే నిలబడి పున్నాను. అప్పుడు నా వైపు చూసి, “ఏమ్మా, ఏమిటి ఆలోచిస్తున్నావ్” అని అడిగారు. మాకు ముగ్గురు ఆడపిల్లలు కదా, అంతంత మాత్రం సంపాదన, వీళ్ళ భవిష్యత్తు ఎలా వుంటుందోనని ఆలోచిస్తున్నాను’ అన్నాను. “ఏమీ బెంగపడకమ్మా, వాళ్ళు చక్కగా వుంటారు. ఏదైనా అసరమైతే వారితో చెప్పుకోి” అని ఎదురుగా ఉన్న బాబా పటంవైపు చూపించారు. నాకు కొండంత దైర్యం వచ్చింది. తరవాత వారికిచ్చిన విడిబికి వెళ్లారు. మర్మాడు ఉదయం నేను, నాతో పాటూ పని చేసే

నా స్నేహితురాళ్లు పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి దగ్గరకు వెళ్ళాం. అందరూ వారితో, తమ పిల్లల గులించి మాట్లాడుతున్నారు. సమస్యలు చెప్పుకుంటున్నారు. అప్పుడు నేను పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలిని ఒక ప్రశ్న అడిగాను. “ఇక్కడ సత్య సాయిబాబా స్వాలు ఉంబి, నేను మా ముగ్గురు పిల్లల్ని అందులో చేర్చుదామని అనుకుంటున్నాను” అన్నాను. పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు “ఎందుకు?” అని ప్రశ్నించారు. “ఆ స్వాల్లో చదివితే నైతిక విలువలు బాగుంటాయి” అని చెప్పాను. అప్పుడు వారు నాతో, “మీ జంటల్లో లేని నైతిక విలువలు అక్కడ వుంటాయా?” అని అడిగారు. మిగతావారు ఇదే ప్రశ్న అడిగినప్పుడు వారి పిల్లల్ని అందులో చేర్చుమని చెప్పారు. అయినా తర్వాత, నేను మా పిల్లల చేత ఆ స్వాల్లో చేరడానికి అవసరమైన ప్రవేశ పరీక్ష రాయించాను. కాసీ మా పిల్లలు ఎవ్వరూ అర్ధాత పాందలేదు. మిగతా పిల్లలందరూ ఉత్తీర్ణాలై ఆ పారశాలలో చేరారు.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగారు సమాధి అయిన రీజు మధ్యహ్నం మేము స్వాలు నుంచి భోజనానికి జంటికి వచ్చాము. ఆ సమయంలో మాకు తెలిసిన ఒక కుర్రవాడు మా జంటికి వచ్చి “మీరు పూజించుకునే మాష్టరుగారు సమాధి అయ్యారు” అని చెప్పాడు. ‘సలగ్గ విన్నావా పేరు?’ అని అడిగితే, భరద్వాజగారు అని చెప్పాడు. నేను అతన్ని చడామడా మండలించాను. “జంకెవరో భరద్వాజ అయి ఉంటారు, వారు మాత్రం కాదు. తెలిసే తెలియకుండా మాట్లాడింద్దు”, అని చాలా మాటలన్నాను. అప్పుడు ‘కాదమ్మా’ వారు చాలా గ్రంథాలు రచించారని, బాబా భక్తులని, ఎక్కిరాల భరద్వాజగారని జంటిపేరుతో సహి చెప్పారు’ అనగానే, మావారు ఒంగోలు కి ఫాణ్ చేశారు. అట నిజమే అని తెలుసుకున్న తర్వాత, ఇద్దరం బయలుదేల వెళ్లాం. దాదాపు మర్మాడు తెల్లవారురూము సమయానికి చేరుకున్నాము. మావారు పూజ్యశ్రీ మాష్టరు గాలి పాదాలు పట్టుకుని గట్టిగా ఏడ్చారు. నేను కొంభగా నిర్మపించుకున్నాను కాసీ, తీరా మాష్టరుగాలిని తీసుకువెళ్లే సమయానికి నేను కూడా గట్టిగా ఏడ్చాను. నాతో పాటు చాలామంచి విపరీతంగా లోదించారు. అంతటి ప్రేమమూల్చిని, కరుణామయుని ఎప్పటికీ పాందలేమన్న విపరీతమైన ఆవేదన అందలిలో చోటు చేసుకుంచి.

పూజ్యశ్రీ మాష్టరుగాలి సమాధి అనంతరం నాకు వారి మీద విపరీతమైన భక్తి భావం పెంపాంచించి. నాకు వేరే

ఎవరితో పనిలేదు. సూర్యులు, సిల్లల్ని చూసుకోవడం, నాలుగు హోరతులు చేసుకోవడం, మిగిలిన సమయం మాప్టరుగాలి ర్షంధాలు పొరాయణ చేసుకోవడం, వారు సూచించిన వాలి జీవిత చరిత్రల పొరాయణ „, ఇంతే! ఇక వేరే ఆలోచన ఉండేది కాదు. పూజ్యశ్రీ మాప్టరుగారు చెప్పినట్లు, మా ఆడపిల్లలు ముగ్గురు వివాహాలు చేసుకుని, ఉద్యోగాలు చేసుకుంటూ, జీవితంలో స్థిరపడ్డారు. అయితే ప్రతి అమ్మాయి వివాహానికి, సంబంధం కుదిరే ముందు నేను ‘పరిప్రశ్న’ ర్షంధం తీసి చూసి దానిలో వచ్చే సమాధానాన్ని బట్టి వాలి వివాహాలు నిర్దయించాను. అంటే నా ఉద్దేశం సశరీరంగా పూజ్యశ్రీ మాప్టరుగారు లేకపోయినా, ఆ ర్షంధం రూపంలో నాకు సమాధానం చెప్పారని విపరీతమైన నమ్మకం ఉండేది. ఆ విధంగానే వారు కూడా నా పిల్లలందలికి చక్కటి జీవితాన్ని ప్రసాదించారు.

ఇప్పుడు మేమిరువురము ఉద్యోగ విరమణ అనంతరం వాలి ర్షంధాల పొరాయణ, నామ స్వరణ, వాలితో గడిపిన క్షణాల మధుర స్ఫుర్తులతో కాలం గడుపుతున్నాం. ఇంతమంచి మహాత్ములు, దేవుళ్ళు వున్నా, మా మనసుల్లో పూజ్యశ్రీ మాప్టరుగాలకే అర్పతాంబాలం. వాలి తరువాతే ఎవరైనా. మా జీవితాలు ఎందుకు కలిసాయో మాకు బోధించి మమ్మల్ని సన్మార్గంలో నడిపించిన మా గురుదేవులకు హృదయపూర్వక నమస్కమాంజలులు!!

మాతృదేవి స్తుతులు

17వ పేజీ తరువాయి

కొత్త గిన్నెలో తీసుకొని సరిగ్గా నివేదన సమయానికి మాకు అందజేశారు!! ఇక మా ఆనందానికి అవధులు లేవు. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారి లీలకు అబ్బిరపడుతూ సంతోషంగా సైవేద్యం సమర్పించుకున్నాము.

ఇంకాకసారి సేవకు వెళ్ళినప్పుడు నా కుడి చేతి భుజం దగ్గర చాలా నొప్పిగా వుంది. అయినా ఊడవడం, కడగడం... ఇవన్నీ చేయి మార్పుకుంటూ చేసుకునేదాన్ని. పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి మంగళస్నానం చేయించేటప్పుడు

కుడి చేత్తోనే నీళ్ళు పోయవలసి వచ్చేది. ఆశ్చర్యం!!! నేను తిరిగి బయలుదేరే సమయానికి నాకు తెలియకుండానే నా కుడి భుజం నొప్పి పూర్తిగా తగ్గిపోయింది!! ఇలాంటి అనుభవాలు ఎన్నో ఎన్నో!

ఆలివేలు మంగమ్మ తల్లి సన్నిధి, సేవ మనకు దొరకడం పూర్వజన్మ సుకృతం. ఇంతటి సన్నిధిని నేను, నాతో పాటు మన సత్సంగసభ్యులందరూ చక్కగా ఉపయోగించుకోవాలని మనస్సార్థిగా కోరుకుంటూ కృతజ్ఞతాపూర్వక నమస్కమాంజలి సమర్పిస్తున్నాను.

జై సాయి మాప్టర్!

**మాతృదేవి సన్మిథితో
బ్రహ్మసుభూతి మహరోత్సవము!**

జెప పేజీ తరువాయి

మనకు వుందా? లేదా? ఉంచి అనిపిస్తే దైర్యంగా ధర్మంగా కొనసాగిస్తూ పోవాలి. లేదేమో అనిపిస్తే వాలి అనురహం పాండాలంటే ఏం చేయాలో అది చేయాలి. ఇంతటితో ఆధ్యాత్మికత సంపూర్ణమవుతుంది. నిజయితీతో మాప్టరుగాలి లాగా తన జీవితానికి తానే సమాధానం అని అర్థం చేసుకొని దానికోసం హృదయపూర్వకంగా ప్రయత్నించేపాడు నిజమైన శిష్యుడు. శిలిడి సాయి లాగా ఎటువంటి అర్పాతలతో సంబంధం లేక ఉధ్ధరించగలవాడే గురువు. అనులైన ఆధ్యాత్మికతను బోధించిన అసమాన గురుశిష్యులు సమర్పించు సద్గురువు శిలిడి సాయినాథులవాలికి, పూజ్యశ్రీ మాప్టరుగాలికి శతసహస్ర కోటి సమస్మారములు..... సమర్పిస్తూ తన సత్సంగాన్ని ముగించారు.

అనంతరం గురుపుత్రులు సతీసమేతంగా మనందలి తరపున విశేషపూజ చేసి మనందలికి ఈ విధమైన చక్కటి ఒక సూచన చేసారు. అందరూ పూజ్యశ్రీ అమ్మగారికి నమస్కమార్గం చేసుకునేటప్పుడు, “ఎప్పుడూ మాకు తోడుగా వుండి, ఎలాగైతే సాయినాథులవారు వాలి శిష్యులైన మాప్టరుగాలిని నడిపారో, అదే సాంప్రదాయాన్ని అనుసరించి మమ్మల్ని కూడా నడపమని ప్రార్థన చేసుకోండి” అని చెప్పు „పర్వతినాలలో మహాత్ముల సన్మిథితో ప్రభావం ఎక్కువగా వుంటుంది కనుక మిగిలిన సమయాన్ని ర్షంధ పరిన, నామ స్వరణతో సబ్బినియోగం చేసుకొమ్మని, బ్రహ్మసుభూతి కార్యక్రమాలను ముగించారు.●

పరమ పూజ్య ఆచార్య శ్రీ ఎక్కిరాల భరద్వాజ మాస్టరుగాలిచే రచించబడిన అపూర్వ ఆధ్యాత్మిక వైజ్ఞానిక గ్రంథములు

SRI GURUPADUKA PUBLICATIONS, C/o. SRI MANGA BHARADWAJA TRUST

Regd. Office: Bhakta Nivas, 12-1-170/46P, Hanuman Nagar, Jaipuri Colony, Nagole, Hyderabad - 500068, Phone: +91 7416041550
 Branch Office : Kondalah Bunk Street, Kothapeta, Ongole, Prakasam Dist. Andhra Pradesh. Phone: 8597233271
Send DD in favour of 'Sri Manga Bharadwaja Trust (Publications)' Payable at Hyderabad or Ongole

శ్రీ గురువి పై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ గురు చరిత్ర - శ్రీ సాయి లీలామృతము (బొండ్)	₹499.00
శ్రీ గురు చరిత్ర	₹199.00
శ్రీ సంహితాయన గురు ద్విసాహస్రి	₹149.00
శ్రీ దత్తాపత్రార మహాత్ముము	₹75.00
శ్రీ శిరిడీ సాయిబాబాపై విరచితమైన గ్రంథములు	
శ్రీ సాయి లీలామృతము	₹199.00
శ్రీ సాయి సన్మిధి	₹199.00
శ్రీ సాయినాథ ప్రబోధామృతము.	₹119.00
శ్రీ సాయినాథ హూజ	₹49.00
శిరిడీ పోరతులు	₹15.00
శిరిడీ క్షేత్ర సందర్భము	₹49.00
శ్రీ సాయినాథ స్తువమ మంజరి	₹10.00
సాయిని పూజించడం ఎందుకు?	₹10.00
సత్పుంగము - భజన	₹10.00
సాయి సూక్తి - ఆచార్యవాచి	₹20.00
శ్రీ సాయి నిత్య సత్య ప్రతము	₹20.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర మహాత్ముల గ్రంథములు	
శ్రీ స్వామి సమర్థ	₹75.00
శ్రీ తాజుద్దీన్ భాబా	₹75.00
అవధూత శ్రీ వెంకయ్య స్వామి	₹99.00
అవధూత శ్రీ చీరాల స్వామి	₹75.00
శ్రీ పాకలపాటి గురువుగారు	₹75.00
శ్రీ ఆనందమయి అమృత	₹75.00
బొబెట్ యోగి మిలారేపా చరిత్ర	₹99.00
శ్రీ గురు సిద్ధారుడ స్వామి	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అవధూత శ్రీ చివటం అమృత	₹99.00
(రచన : శ్రీమతి శారదా వివేక)	
అన్వేషణాత్మకమైన వైజ్ఞానిక గ్రంథములు	
ఏది నిజం?	₹49.00
మతం ఎందుకు?	₹49.00
విజ్ఞాన వీచికలు	₹99.00
పరిప్రశ్న	₹119.00
ధ్యాన సంబంధమైన గ్రంథములు	
ధ్యానయోగ సర్వస్వము	₹99.00
బద్ధ ధ్యాన హృదయము	₹49.00
అధ్యాత్మికత - తత్త్వచింతనా పూర్వక గ్రంథములు	₹199.00
శ్రీ సాయి మాస్టర్ ప్రవచనములు	₹199.00
అధ్యాత్మిక జ్ఞాగ్యతి	₹199.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
ఇతర గ్రంథములు	
పురుషసూక్త రహస్యము	₹49.00
మనము - మన సంస్కృతి	₹75.00

పూజ్య భరద్వాజ గురుదేవులపై విరచితమైన గ్రంథములు	
మహాత్ముల ముద్దబిడ్డరు	₹149.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
భగవాన్ శ్రీ భరద్వాజ	₹299.00
(రచన : శ్రీమతి శ్రీదేవి)	
మహా పురమధు	₹60.00
(రచన : పూజ్య గురువత్తి శ్రీ అలివేలు మంగమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -1	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
శ్రీ సాయి మాస్టర్ స్వతులు -2	₹199.00
(సంకలన కర్త : లక్ష్మీ నరసమ్య)	
ఆచార్య అమృత లేఖాపథి	₹199.00
(సంకలనం : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
మరో సంద దీపం	₹120.00
మాస్టర్ అమృత వాక్యలు	₹99.00
(రచన : శ్రీ సి.ధామన్ రెడ్డి)	
బాలల కొరకు విరచితమైన గ్రంథములు	
బాలల సాయి లీలామృతము	₹49.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల సాయిసన్నిధి	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
బాలల శ్రీ గురు చరిత్ర	₹75.00
(రచన : శ్రీమతి అడిదం వేదవతి)	
BOOKS IN ENGLISH	
Sai Baba The Master	₹249.00
Shri Guru Charitra	₹149.00
Supreme Master	₹149.00
Tajuddin Baba	₹149.00
Sai Baba and His Teachings	₹149.00
Children's Sai Baba The Master	₹80.00
(Author: Smt. Adidam Vedavati)	
BOOKS IN OTHER LANGUAGES	
Sadguru Sri Sai Baba (Hindi)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Hindi)	₹249.00
Sri Sai Leelamruthamu (Kannada)	₹249.00
Sri Sainatha Prabodhamruthamu (Kannada)	₹149.00
Sri Guru Charitra (Kannada)	₹199.00
Sri Sai Sannidhi (Kannada)	₹249.00
Tibet Yogi Milarepa Charitra (Kannada)	₹119.00
Sri Swami Samartha (Kannada)	₹119.00
Sri Sai Leelamruthamu (Tamil)	₹249.00
Sri Guru Charitra (Tamil)	₹299.00
Sri Shirdi Sai Aartulu (Tamil)	₹29.00
Sri Sainatha Stavana Manjari (Tamil)	₹20.00
Sri Sai Leelamruthamu (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Malyalam)	₹299.00
Sri Guru Charitra (Odiya)	₹299.00
Sri Sai Sannidhi (Odiya)	₹249.00

శ్రీ అవివేలు మంగమ్మ బిమ్మ సన్నిధానము గుమ్మజంపాడు లో కిబుపులి 9వ తేదీనిన పుంజ్య భరద్వాజు గురుదేవుల తిష్ఠేసుభూతి పర్వాచినము సందర్భంగా గురు పుత్రులు శ్రీ ద్యారకనాథ్ జ్ఞానేశ్వర్ గారు సత్కంగములో చక్కటి విషయాలు పుంగించి అనుంతరం విశేష పూజ గావించారు. భక్తులందరూ ఆనందోత్సాహలతో, భక్తుల్దలతో ఈ కార్యక్రమంలో వాల్మీక్యారు.

శీలం కళ్యాణ స్వర్ణితవ వేడుకలు

04 - 09, మార్చి 2025

కళ్యాణము చూడరారండి! | పరమేశ్వరుని!

కళ్యాణము చూడరారండి! //

విన్నవాలికి కన్నవాలికి ఇహాపరంబులనొసగునట్టి!
 మంగళప్రదమో అలమేల్ మంగాంబాభరద్వాజుల //

కళ్యాణము చూడరారండి! |

మన గురుదంపతుల కళ్యాణ మహాత్మవము జలగి 50 సంవత్సరాలు పూర్తయిన సందర్భంగా వాల
 కళ్యాణ మహాత్మవ స్వర్ణిత్వవ వేడుకలు ‘శ్రీ అలివేలుమంగమై దివ్యస్నిధానము’ లో విశేష
 కార్యక్రమములతో మాల్చి కవ తేటి నుంచి ఇవ తేటి వరకు జరగున్నాయి. ఈ కార్యక్రమాలలో
 భక్తులందరూ పాల్గొని గురుదంపతుల కృపాశీస్తులు పొందవలసిందిగా ప్రార్థన!